

திருவெம்பாவை
திருவம்மாளை.

திருவெம்பாவை-

திருவம்மாளை

மூலமும் உரையும்.

விளக்கவுரை :
'தமிழவேள்'

வெளியிடுவோர் :

விஜயலட்சுமிபுத்தகசாலை

248, காலிவீதி — வெள்ளவத்தை,

கொழும்பு-6. தொலைபேசி: 88930

முன்னுரை

இந்நூல் திருவெம்பாவை - திருவம்மாளை பற்றிய அரிய ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளையும், பாடல்களுக்கு உரிய பதவுரை - விசேட உரைகளையும், இலக்கணக் குறிப்புகளையும், சொல் - பொருள் நயங்களையும் உடையது. 'இவ்விரு பகுதிப் பாடல்களை எளிதாகவும் தெளிவாகவும் கற்றுப் பயனடை தற்குச் சிறந்த நூல்.

பொருளடக்கம்

	பக்
1. திருவாசக நூல் நிறப்பு	1
2. திருவெம்பாவை பற்றிய விளக்கம்	2
3. திருவெம்பாவை உணர்த்தும் இறைவன் இயல்புகள்	4
4. திருவெம்பாவை மூலமும் உரையும்	5
5. திருவம்மாளை பற்றிய விளக்கம்	30
6. திருவம்மாளை மூலமும் உரையும்	31
7. திருவம்மாளை உணர்த்தும் இறைவன் இயல்புகள்	48
8. மாதிரி வினாக்கள்	50

திருவெம்பாவை

திருவாசகச் சிறப்பு :

திருவெம்பாவையும் திருவம்மாவையும் திருவாசகம் என்னும் நூலிலுள்ள இரு பகுதிகள். திருவாசகம் தமிழிலுள்ள தலையாய நூல்களுள் ஒன்று. எட்டாந் திருமுறையாக உள்ளது. வாசகம் என்னும் இயற்சொல் ஆகுபெயராக நூலை உணர்த்துவதும், திரு என்னும் அடைமொழி இருப்பதும், இறைவன் வந்து இந்நூலை அடிகளிடம் கேட்டு எழுதினான் எனக் கூறுவதும், போப் என்னும் மேலைநாட்டுப் பேரறிஞர் இந்நூலை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்திருப்பதும், திருவாசகத்திற்கு உருகார் ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகார் என்னும் பழமொழி வழங்குவதும் இந்நூலின் சிறப்பை உணர்த்துவன.

இந்நூல் சமய நூலாயினும் சிறந்த இலக்கிய வளமுள்ள நூலாகும். புறத்திணை அகத்திணைப் பொருள் மரபுகளும், சொல் - பொருள் நயங்களும், பாவகைகளும் இந்நூலின் இலக்கிய வளத்தினை உணர்த்துவன. பன்மைத் தமிழ் மக்களின் கடவுட் கொள்கை, பண்பாடு, வரலாறுகள், நாடுகள், ஊர்கள், சொல் வழக்குகள், பாவகைகள் ஆகியவைகளை இந்நூல் அறிவுறுத்துகின்றது.

51 பகுதிகளும் 656 பாடல்களும் இந்நூலில் உள. பதிகப் பாடல்களின் சுற்றுச் சொல்லே அப்பதிகத்தின் பெயராக அமைந்துள்ளது.

திருவாசகத்தை அருளியவர் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள். இவர் சமயகுரவர் நால்வருள் ஒருவர். பாண்டி நாட்டிலே திருவாதவூரிலே பிறந்தவர். சகல கலைகளையும் இளமையிலேயே கற்றவர். பாண்டி நாட்டின் முதலமைச்சராக இருந்தவர். திருப்பெருந்துறையில் ஞான குரவரைக் கண்டு துறவு நெறியைக் கொண்டவர். இறைவனே ஞானகுரவராக வந்தனர் என்பர். அமைச்சுப் பதவியின் நீங்கித் தமிழகத்திலுள்ள தலங்கள் தோறும் பாடல்களை அருளினார். தில்லையில் வீடுபேறு பெற்றார். இவர் பாடிய நூல்கள்: திருவாசகம், திருக்கோவை, இவை வீடுபேறு நுதலியன. அவரது காலம் கி. பி. 4 ஆம் நூற்றாண்டு எனச் சிலரும், கி. பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டு எனச் சிலரும் கூறுவர்.

திருவெம்பாவைச் சிறப்பு :

திருவாசகப் பாடல்களும் திருவெம்பாவைப் பாடல்கள் சிறப்புடையன. இறைவன் அத்தனைகூக வந்து பாலை பாடிய வாயால் கோவை பாடுக என அடிகளிடம் கூறிய கூற்றும், ஆண்டு தோறும்

மார்கழி முப்பது நாளும் இதனை ஒதுவதும், இதனை ஒதுதற்குரிய முப்பது நாளும் திருமுறைகளை ஒதாமையும், மன்னர்கள் முடிசூடும் போது இப்பாடல்களைப் பாடும் வழக்கமும் இப்பாடல்களின் சிறப்பை உணர்த்துவன. முடி சூடுதலின் போது இப்பாடல்களைப்பாடும் வழக்கம் இன்றும் சீயம், கம்போடியா ஆகிய நாடுகளில் உள.

இப்பாடல்கள் பெண்ணை விழித்துக் கூறுவனவாக அமைந்துள்ளன. பாடல்களின் சுற்றில் 'ஏலோரெம்பாவாய்' என்னும் தொடர் வருகிறது. ஏல், ஓர் என்பன அசைநிலைகள். ஏல் - ஏற்றுக்கொள்; ஓர் - ஆராய்த்து கொள், எனவும் கொள்வர். எம் - எமது. பாவாய் - பாவையே. பாவை - பெண். திரு - தெய்வத்தன்மை, இறைவனின் அருட்தன்மையை விளித்துக் கூறுவனவாக இப்பாடல்கள் அமைந்துள்ளன என்பர். 'சக்தியை வியந்தது' என்னும் ஒரு குறிப்பு இப்பகுதியின் தொடக்கத்தில் உளது. சக்தி - இறைவனின் திருவருள். சக்தியை வியத்தலே இப்பாடல்களின் உட்கோள் என்பதனை இப்பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன. உலகியல், மெய்யியல் ஆகிய இரு முறையாகவும் இப்பாடல்களுக்குப் பொருள் உண்டு. எனவே அறிஞர் 'மகளிர் மகளிர்க்கு முறையிடுதலையும், ஆண்மாக்கள் சக்திக்கு முறையிடுதலையும் இப்பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன' எனக் கூறுவர். எம்பாவை என்னும் சொல் - உலகமுறையில் பெண்ணையும், மெய்யியல் முறையில் திருவருட் சக்தியையும் குறிப்பதாகும். பாவை - சக்தி, ஒரு பிறப்பினன்றி எப்பிறப்பிலும் அனைவர்க்கும் 'திருவருட் சக்தியானது அனை' ஆக உள்ள சிறப்பியல்பை 'எம்' என்னும் அடைமொழி உணர்த்துகின்றது. 'அருட் சக்தியையும் மகளிரையும் பற்றிக் கூறுதலின் இப்பாடல்களுக்குத் 'திருவெம்பாவை' எனப் பெயராயிற்று எனலாம்.

பாவை நோன்பும் திருவெம்பாவைப் பதிகமும் :

பாவைப்பாட்டிற்கு இலக்கியமாக விளங்குவது பாவை நீராடல் ஆகும். பாவை நீராடல் என்பது இள மகளிர் அதிகாலை நீராடி நாட்டிற்கு நன்மழை பெய்யுமாறும் நற்கணவரைப் பெறுமாறும் வேண்டி நோன்பு நோற்றலாகும். இது ஆண்டு தோறும் மார்கழித் திங்களில் வருதலின் 'மார்கழி நீராடல்' எனவும் பெயர் பெறும், பண்டைக்காலத்திற் தைத்திங்களிலும் நிகழ்ந்ததாதலின் 'தைநீராடல்' எனப் பெயர் பெற்றது. 'ஞாயிறு காயா நளிமாசிப்பின் குளத்து, மாயிருந் திங்கள் மறுநிறை ஆதிரை, விரிநூலந்தணர் விழவு தொடங்கப் புரிநூலந்தணர் பொலங்கல மேற்ப, வெம்பாதாக வியனில வரைப் பென, வம்பா ஆடலினால் கொடிக் கன்னியர், முனித்துறை முதல்வியர் முறைமை காட்டப் பனிப்புலர் பாடிப் பருமண வருவியின், ஊதை யூர்தரவுறைசிறை வேதியர், நெறி நிமிர் நுடங்கழல் பேணிய சிறப்பிற்,

தையன் மகளிர் ஈரணி புலர்தர" (பரி, 11-76-89), 'வையெயிற்றவரீ நாப்பன் வகையணிப் பொலிந்துநீ, தையினீராடிய தவந்தலைப்படுவ வாயோ' (கவி - குறிஞ்சி 23.) 'நறுவீயைம்பாள் மகளிராடும் தைஇத் தண்கயம் போல' (ஐங்குறுநூறு 84), "வான் பெயனனேந்த புறத்த நோன்பியர் தையுண் இருக்கையின்' தோன்றும் (நற்றிணை 22), 'பனிநீர் தோய்தலும் பாவையாடலும், (பிங்கலந்தை) என்பன இந்நீராயல் நோன்பின் தொன்மையையும் முறைமையையும் உணர்த்துகின்றன. இது திரு வாதிரை நானே ஈராகக் கொண்ட பத்து நாட்கள் புகழும்.

இது சிவனுக்குரிய விழா என்பர் பரிமேலழகர். இது பசுத்தியின் பொருட்டு நிகழ்வது எனவும் கூறுவர். இது கண்ணன் பொருட்டு நிகழ்வதென்ப பெரிய வாச்சான் பிள்ளை கூறுவர். பொதுவாகப் பாவையரால் நிகழ்வதாதலின் 'பாவை நோன்பு' எனவும், திருவெம்பாவைப் பாடல்கள் இடம் பெறுதலின் 'திருவெம்பாவை நோன்பு' எனவும் பெயர் பெறுகின்றது. இக்காலத்தில் இந்நோன்பினை ஆண்களும் மேற்கொள்வர். அதிகாலையில் எழுதல், நீராடல், இறைவனைப் பாடல் என்பன இந்நோன்பின் முக்கிய பகுதிகள்.

இப்பாவை நோன்பின்போது பாடுதற்குரிய பாலைப்பாடல்நூல் ஐந்து உள. 1. மாணிவாசகர் அருளிய திருவெம்பாவை. (2) ஆண்டாள் அருளிய திருப்பாவை. (3) சமணமுனிவர் பாடிய பாவை. (4) தத்து வராய சுவாமிகள் அருளிய இரு நூல்கள்.

மாணிவாசகர் அருளிய திருவெம்பாவை பொதுவாகப் பாவைப் பாட்டிலக்கணத்தை யொட்டியதாகும். இது திருவண்ணாமலையில் அருளப் பெற்றது. மார்கழித் திங்களில் திருவண்ணாமலையில் அடிகள் இருந்தபோது அதிகாலையில் மகளிரின் நீராடலையும் வழி பாட்டையும் கண்டு இப்பாவையைப் பாடினர் என்பர். இப்பாடல்களில் பாவை நோன்பின் முறைகள் கூறப்பெற்றுள்ளன. அதிகாலையில் நீராடச் செல்லும் பெண்கள் ஒருவரை ஒருவர் துயிலிவிடுத்து எழுப்புதலாகவும், அவை வரும் ஒருங்கு சேர்ந்து கடவுளைப் பரவுதலாகவும் இப்பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. மெய்ந்நெறி நிற்கும் ஆன்மாக்கள் அஞ்ஞானத்தில் உழலும் ஆன்மாக்களுக்கு இறைபுணர்வை ஊட்டி வழிப்படுத்துதலாக உள்ளன எனவும், நவசத்திகளை முன்னிலைப்படுத்தி ஆன்மாக்களுக்கு அருணம்படி வேண்டுவனவாக உள்ளன எனவும் கூறுவர்.

'ஓர் எம்பாவாய்' 'தடங்கண்மாதே' 'ஒண்ணித்தில நகையாய்', 'அணியழையீர்' 'கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ' 'பேகமியம் ஈதோ' 'எல்லோரும் சொன்னேம்கேள்' 'வன் செவியோ நினைச்செவி' என்பன மகளிர் ஒருவர்க் கொழுவர் உரையாடலாய் இப்பாடல்கள் அமைந்துள்ள என்பதைக் காட்டும்.

இப்பாடல்கள் துயிலெழுப்புதல், நீராடல், இறைவனின் கருணையை வியத்தல், இறைவனை வாழ்த்துதல், மழையை வாழ்த்துதல், அருளும் வகை வேண்டல், சக்தியை வாழ்த்துதல், அன்புடைமையை உணர்த்தல் ஆகியவை குறிப்பிடப்படுகின்றன. இப்பாடல்கள் சக்தியை வியந்தது என மெய்யியல் வகையாற் கூறுவர். சக்தி அருள்புரிவகையால் ஒன்பது எனச் சைவ ஆகமங்கள் கூறும். இப்பாடல்களுள் முதல் எட்டுப்பாடல்கள் துயிலெழுப்புதலையும் 9-10 பாடல்கள் இறைவனின் பெருமைகளைக் கூறுதலையும், 11-15 நீராடலையும், 16ஆம் பாடல் மழையை வாழ்த்துதலையும், 17-18 இறைவனை வாழ்த்துதலையும், 19ஆம் பாடல் அருள் வேட்டலையும், 20ஆம் பாடல் அறுவகை வாழ்த்துடன் மார்கழி நீராடலை வாழ்த்துதலையும் குறிக்கின்றன.

பண்டை நாளிற் தமிழ் மன்னர் முடி சூடவின் போது இப்பாடல்கள் பாடப் பெறும் வழக்கம் சோழப்பேரரசர் காலத்தில் அயல் நாடுகளுக்குப் பரவியது.

இப்பாவைப் பாடல்கள் உயர்ந்த இறைபுணர்வை ஊட்டுவன. கல் நெஞ்சையும் கனியச் செய்வன. சொற்கள் இனிமையும் எளிமையும் உள்ளன. சிறந்த ஓசை நயம் உடையன. கருத்துகள் உயர்ந்தவை. பல்வகை அணிகள் உள்ளன. இவ்வகைகளால் இப்பாவைப் பாடல்கள் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஓர் உயர்தர இடத்தை வகிக்கின்றன எனலாம். பாவைப் பாடல் உணர்த்தும் இறைவனின் இயல்புகள்:-

ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவன்; அரும் சோதியாக உள்ளவன்; மாதேவன்; வார்கழல்கள் உள்ளவன்; மலர் ப்பாதங்கள் உள்ளவன்; சிவலோகன்; திருச்சிற்றம்பலத்து ஈசன்; அந்தன்; ஆனந்தன்; அமுதன்; விண்ணுக்கு ஒரு மருந்து; வேத விழுப்பொருள்; கண்ணுக் கினியான்; மாலும் நான்முகனும் காணாமலையினன்; ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான், நம்மை ஆட்கொள்ளும் சீவ முள்ளவன்; தானே வந்து தலையளி செய்பவன்; பல அமரர் உன்னற் கரியான்; ஒருவன்; இரும் சிரான்; ஊழிமுதல்வனாய் நின்ற ஒருவன்; முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முனைப் பழம்பொருள்; பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியன்; கீழுலகம் ஏழினும் கீழாகச் செல்லும் பாதத் தினன்; எப்பொருளையும் முடிவிடமாக உள்ள முடியினன்; பேதை ஒரு பாலினன்; திருமேனி ஒன்றல்லன்; வேதமுதல் விண்ணும் மண்ணும் துதித்தாலும் ஓத உலவா ஒரு தோழன்; தொண்டர்கண் உள்ளவன்; ஊர் - பேர் - உற்றார் - அயலார் இல்லாதவன்; அழல் போற் செய்யன்; வெண்ணீரூடி; தடங்கண் மடந்தை மணவாளன்;

அருள் வினையாட்டினன்; ஆர்த்த பிறவித்துயர் கெடுப்பவன்; ஆர்த்தாடும் தீர்த்தன்; சிற்றம்பலத்தே தீ யாடும் கூத்தன்; வானும் குவலயமும் எல்லோமும் படைத்தும் காத்தும் வினையாடுபவன்; பொங்குமடுப் போன்றவன்; வேதப் பொருளானவன்; கொன்றைத் தாரினன்; பேரரையன்; ஆளுடையாள் தன்னிற் பிரிவிலாகி; எங்கோ மாகி; மால் - அயள் - தேவர் ஆகியோர்பால் இல்லாத அன்பு நம்பால் உள்ளவன்; நம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளித் தன் பொற்பாதம் தந்தருளும் சேவகன்; அங்கண் அரசு; அடியோங்கட்டு ஆரமுதம்; அண்ணாமலையான்; பெண்ணாகி ஆணாகி அலியாகி, விண்ணாகி, மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகி கண்ணார் அமுதமாய் நிற்பவன்; அவனது பாதம் ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதது; எல்லா உயிர்க்கும் தோற்றமும் போகமும் ஆனவன்.

சக்தியின் இயல்புகள் :

பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளை; நம்மை உடையாள்; தம் அன்பர்க்கு முன்னி அருள் சரக்கும் இன் அருளினன்; கோதாட்டி இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருள்பவன்.

அடியார் இயல்புகள் :-

இறைவனைப் பற்றிய பாடல் கேட்டதும் விம்மி மெய்மறத்தல்; இறைவன் புகழைத் தித்திக்கப் பேசுதல், பாசம் பரஞ்சோதிக்கு ஆதல்; இறைவன் புகழைப்பாடி உருகுதல்; அவன் பெயரைக் கேட்டுத் தீ சேர் மெழுகு ஒத்தல்; அவனடி பணிதல்; அவன் பாங்கு ஆதல்; அவன் தொழும்பாய்ப் பணி செய்தல்; பிறதொழில்கள் செய்யும் போதும் அவன் புகழ் பாடல்; அவன் புகழ் பாடும்போது நெடுந்தாரை கண்பனித்தல், பிற தேவரைப் பணியாமை; இறைவனுக்குப் பித்தாதல்; வழிவழி அடிமையாதல்.

இறைவனிடம் வேண்டுவை:-

எய்யாமற் காப்பாய்: எம்தோள் நின்அன்பர் அல்வார் தோள் சேரற்க; எங்கை உமக்கல்லால் எப்பணியும் செய்யற்க; கங்குல் பகல் எங்கண் மற்றொன்றும் காணற்க.

1. ஆதியு மந்தமு மில்லா வரும்பெருள்

சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டடங்கண் மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான் மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய் வீதிவாய்க் கேடலுமே விம்மிவிம்மி மெய்மறந்து போதா ரமனியின்மே னின்றும் புரண்டிங்ஙன் ஏதேனு மாகாள் கிடந்தா ளென்னையென்னே ஈதே யெந்தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்

(ப-ரை) வாள் தடம் கண் மாதே - ஒளியும் அகன்ற அமைப்பும் உள்ள கண்களையுடைய பெண்ணே; எம்தோழி - எமது தோழியே; ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும் பெரும் சோதியை - தொடக்கமும் முடிவும் இல்லாத அரிய பெரிய ஒளியுருவானவளை; யாம் பாடக் கேட்டேயும் - நாங்கள் பாடுதலைக் கேட்டும்; வளருதியோ - நித்திரை செய்தின்றாயோ; நினை செவிவன் செவியோ - உனது செவி மிகவும் செலிடுபட்டதோ; மாதேவன் வார்மழல்கள் இறைவனது நீண்ட திருவடிகளை; வாழ்த்திய வாழ்த்து ஒலி - வாழ்த்திய வாழ்த்துப்பாடல்; வீதிவாய் போய்க் கேட்டலும் - வீதியின் கண் சென்று கேட்டதும்; விம்மி விம்மி மெய்மறந்து - தேம்பி அழுது உடலை மறந்து; போது ஆர் அமளியின் நிகர புரண்டு - பூக்கள் நிறைந்த படுக்கையின் கண் புரண்டு; இங்ஙனம் ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் - இவ்வாறு எதுவும் செய்யாமல் கிடக்கின்றாள்; ஈது என்ன பரிசு - இது என்ன தன்மை; என்ன - என்ன அதிசயம்.

(வி-ரை) 'வாள் தடக்கண்' அவளது அழகைச் சிறப்பிக்கின்றது. கண்ணியருள் முத்தவள் அதிகாலையிற் துயிலெழுந்து தனக்கு மிக நெருங்கிய ஒருத்தியின் வீடு சென்று அவளைத் துயிலெழுப்பிய முறையை இதில் கூறுகின்றார். இறைவன் அநாதியானவர் என்பார் 'ஆதியும் அந்தமுமில்லா' எனவும், சொல்லினால் உரைத்தற்கும் உள்ளத்தால் நிகரத்தற்கும் அரியவர் என்பார் 'அரும் பெரும்' எனவும், அவர் அறிவுருவானவர் என்பார் 'சோதி' எனவும் கூறினார். ஏனைய கண்ணியரையும் உளப்படுத்தி 'யாம்' எனவும், அனைத்து உயிர்களுக்கும் ஆறுதல் நல்கி வீடுபெறு அளித்தலின் 'வார்மழல்' எனவும், பன்முறை துயிலெழுப்பியும் துயில் எழாத அவளின் உணர்வின்கைமையைச் செவியெல் வைத்து 'வன்செவியோ' எனவும், இறைபுணர்வுள்ள அவள் எழமற் கிடத்தலுக்கு இரங்குவாள் 'என்னே' எனவும், நட்புரிமைபற்றி 'எந்தோழி, எம்பாவாய்' எனவும் கூறினாள். பாடலைக்கேட்டு எழுந்த இன்னொருத்தியின் தன்மையை 'விம்மி விம்மி கிடந்தாள்' என்னும் பகுதி குறிக்கின்றது. விம்முதல், மெய்மறத்தல், புரளுதல் என்பன அவளின் செயல்கள். கேட்டலும் விம்மி விம்மி என்பதனால் அவளது இறைபுணர்வின் தன்மை உணர்த்தினார். விம்முதல் - இறைவனிடத்துள்ள அன்புப் பெருக்கினாலும். மெய்மறத்தல் - இறையன்பின் மிகுதியாலாம். புரளுதல் - உலகியல், வீட்டியல் ஆகிய இருவகை உணர்வுகளுக்கு இடையே உள்ள நிலையை உணர்த்தும். வாழ்த்துதல் - உயிர்களுக்காக இறைவன் ஆற்றும் அருட்செயல்களுக்கு நன்றி தெரிவித்தல். ஒலி - பாடல். இறைபுணர்வை உண்டாக்க அருட்பாடல் சிறந்த சாதனம் என்பதாம் ஆகாள் - முற்றெச்சம். அறிந்த கருவி ஐந்தனுள் செவி உயர்ந்ததாதலின் செவியை ஈண்டு விதந்து கூறினார். 'ஆதியுமந்தமுமில்லா அரும் சோதி' என்பது இறைவனின் சிறப்பு

இயல்பையும், மாதேவன் என்பது இறைவனின் பொது இயல்பையும் குறித்தன. 'கேட்டலும் விம்மி ஆகாள் கிடந்தாள்' என்பது இறை யுணர்வு சிறிது பெற்ற உயிரின் இயல்பையும், 'வன்செவியோ நின் செவிதான்' என்பது இறையுணர்வு பெறாத உயிரியல்பையும் குறிப்பன. கழல் என்பது, கழனி அணிந்த இடமான பாதத்தைக் குறித்தவன்; தானியாகுபெயர். வளருதியோ, வன்செவியோ என்பவைகளில் உள்ள ஓ - கழிவிரக்கம். கேட்டேயும் என்பதில் உம் - இழிவு சிறப்பு ஏ - இசை நிறை, கேட்டலுமே என்பதில் உம் - உயர்வுசிறப்பு; ஏ - தேற்றம். என்னே என்பதில் ஏ - அசை. தான், ஏல், ஓர் - அசைகள்.

2. பாசம் பரஞ்சோதிக்க கென்பா யிராப்பகலிநாம்
 பேகம்போ தெப்போதிப் போதா ரமளிக்கே
 நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
 சீசி யிவையுஞ் சிலவோ வினையாடி
 ஏகமிட மீதோ விண்ணோர்க னோத்துதற்குக்
 கூக மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்
 தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்து
 வீசனார்க் கன்பர்யா மாரேலோ ரெம்பாவாய்.

(ப-ரை) ஏல் ஆர் ஓர் எம் பாவாய் - அழகு நிறைந்த ஒப்பற்ற எம்தோழியே; நேர் இழையாய் - சிறந்த அணிகளை அணிந்தவளே; நாம் பேகம்போது இராப்பகல் எப்போதும் - நாங்கள் பேகம் போதும் இரவும் பகலும், எப்போதும்; பாசம் பரஞ்சோதிக்கு என்பாய் - நின் அன்பு இறைவனிடத்திலே தான் எனக் கூறுவாய்; இப் போது ஆர் அமலிக்கு நேசமும் வைத்தனையோ - இப்போது பூக்கள் நிறைந்த படுக்கையிலே அன்பு வைத்தனையோ; தேர் இழையீர் - சிறந்த அணிகளை அணிந்தவளே; சீசி இவையும் சிலவோ - சீச்சி உங்கள் வாயிலும் இத் தகைய பழிச் சொற்கள் சிலவும் உள்ளனவோ; வினையாடி ஏகம் இடம் ஈதோ - வினையாட்டாக உரையாடிக் காலம் போக்குவதற்கு இடம் இதுவோ; விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக் கூக மலர்ப் பாதம் தந்து அருள - தேவர்கள் துதித்ததாகத் ஒளியுள்ள மலர் போலும் பாதங்களைத் தந்து அருள்புரிய; வந்து அருளும் - ஞான சூரவகை வந்து அருள் செய்கின்ற; தேசன் - ஞானஒளியினனும்; சிவலோகன் - சிவ உலகத்தை உள்ளவனும்; தில்லைச் சிற்றம்பலத்து ஈசனார்க்கு - தில்லையில் சிற்றம் பலத்து எழுந்தருளி இருப்பவனும் ஆகிய இறைவனுக்கு; அன்பர் யாய் - அடியவர்களை நாங்கள் ஏல் - அழகு, ஆர் - நிறைந்த, ஓர் - ஒப்பற்ற.

(வி-ரை) பாவை நோன்பு தொடங்கிய ஒரு கன்னி இன்னொரு கன்னியைத் துயிலெழுப்பியதை முதற் செய்யுளின் கூறிய அடிகள், அவர்களிருவரும் இன்னொருகன்னியைத் துயிலெழுப்பியதை இச்

செய்யுளிற் கூறுகின்றார்: செவ்வ வாழ்வுள்ளவள் என்பார் 'நேரிழையாய்' என்றார். நேர் - சிறப்பு. இராப்பகல் - உம்மைத்தொகை, 'பாசம் பரஞ்சோதிக்கு என்பாய்..... போதார் அமனிக்கே நேசமும் வைத்தனையோ' 'சீசி இவையும் சிலவோ' என்பன இகழ்ச்சிக்குறிப்புகள். துயிலும் சுகம் இறையன்பினை ஆட்கியம் செய்யும் என்னும் குறிப்புத்தோன்றப் 'போதார் அமனி' என்றார். 'போதார் அமனி' என்பது உலக விடயங்களையும் குறிக்கும். உலக விடயங்களை மோககம் மதிப்பவர்க்கு இறையன்பு பொருளநிற ஒன்றாகும் என்பதையும் உணர்த்தினார். நற்காலத்தை வீணாக்கக் கூடாது என்பார் 'வினையாடி ஏகம் இடம் ஈதோ' எனக் கூறினார். விண்ணோர்களுக்கு அரியன் என்பார் 'விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக் கூக மலர்ப்பாதம்' எனவும், அத்தகையவன் எங்களுக்கு அருள வலிந்து வருதலைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பார் 'மலர்ப்பாதம் தந்தருள வந்தருளும் தேசன்' எனவும், இறையநம்பிக்கை உள்ளவர்களை அதற்கான முறையில் ஒழுக்க வேண்டும் என்பார் 'ஈசனாக் கன்பர் யாய்' எனவும் கூறினார். பாசம் - அன்பு; பரஞ்சோதி - மேலான ஒளி; இறைவன். ஏ - தேற்றம். உம் - எச்சம். துயிலெழுப்பச் சென்றோர் துயில்பவளை 'நேரிழையாய்' எனவும், துயில்பவள் துயிலெழுப்ப வந்தவர்களை 'நேரிழையார்' எனவும் விளித்தனர் ஓ - எதிர்மறை. உசுதல் - நாணுதல். போது - பொழுது; பூ -

3. முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
 அத்தன னந்த னமுதனென் றள்ளுநித்
 துத்திக்கப் பேசுவாய் வந்துள் கடைதிறவாய்
 பத்துடையீ ரீசன் பழவடியீர் பாங்குடையீர்
 புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
 எத்தோநின் னன்புடைமை யெல்லோ மறியோமோ
 சித்த மழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
 யித்தனையும் வேண்டு மெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

(ப-ரை) முத்து அன்ன வெண் நகையாய் - முத்துகளைப் போன்ற வெண்மைபான பற்களையுடைய பெண்ணே; முன் எழுந்து எதிர் வந்து - முன்னே எங்களுக்கு முன்புதுயிலெழுந்து எங்கிலிடம் வந்து; என் அந்தன் ஆனந்தன் அமுதன் என்று - எனது தந்தை இன்புருவினன் சாவா மருந்தினன் என்று; துத்திக்கப் பேசுவாய் வந்து உன் கடை திறவாய் - இனிமையாகப் பேசும் தோழியே! துயிலை விட்டு வந்து கதவைத் திறப்பாயாக; பத்து உடையீர் - அன்புடையீர்; ஈசன் பழ அடியீர் - இறைவனது பழைய அடியவர்களே; பாங்கு உடையீர் - இறை நம்பிக்கைப் பண்ணை உடையவர்களே; புத்தடியோம் புன்மை தீர்த்து ஆட்கொண்டாள் பொல்லாதோ - புதிதாக அடிமையாக வந்த எங்களின் துன்பங்களை நீக்கி எங்களை ஆட்கொள்ளாத தீமையாகுமோ; நின்

அன்புடைமை எத்தோ - உனது அன்புடைமை வேறு எதுவும் ஆகாது; எல்லாம் அறியோமோ - நாங்கள் அனைவரும் அனைத்தையும் அறிவோம்; நம் சிவனைச் சித்தம் அழகியார் பாடாரோ - எம் இறைவனை தாய உன்னம் உள்ளவர்கள் பாடுதல் இயல்புதானே; எமக்கு இத்தனையும் வேண்டும் ஏ - எங்களுக்கு இத்தனை புகழ்வரைகளும் வேண்டுந் தாக்: ஏகி ஒர் - நன்கு ஆராய்க; எம்பாவாய் - எம் தோழியே.

(வி-ரை) முன்னைய இரு கன்னியரும் மூன்றாவது கன்னி ஒருத்தியைத் துயிலெழுப்பியதை இப் அடிகல் பாடலிற் கூறுகிறார். இப்பாடல் அவர்களுக்கு இடையே நிகழ்ந்த உரையாடலாக அமைந்ததுள்ளது. 'முத்தனை வெண்ணகையாய்' என்பது துயிலும் கன்னியின் அழகை உணர்த்தும். நகை - பகி. வண்ணமும்வடிவமும் நோக்கி முத்து பற்களுக்கு உவமை. வெண்ணகை = வெண் + நகை. 'எனமுண்டனவும் ஆகும் த நக்கல்' (நன்னூல்) விதிப்படி வருமொழி நகரம் திரிந்தது. அடியவர்களின் புன்மை தீர்த்து அவர்களை ஆட்கொள்ளும் முறைமையை இப்பாட்டில் உணர்த்தினார். 'அத்தன் ஆனந்தன்... தித்திக்கப் பேசுவாய்' என்கிறால் அவள் இறைவனிடம் கொண்டுள்ள அன்பின் இயல்பை உணர்த்தினார். இறைவன் பகிவேறு நிலைகளில் நின்று அருள்புரிதலின் அத்தன் ஆனந்தன் அமுதன் என்று கூறினார். அவனைப் புகழ்ந்து கடைதிறவாய் என்றதும் துயின்றவன் எழுந்து கதவைத் திறந்து தன்னிடம் வந்த தோழியரைப் 'பத்தூடையிர் பழவடியிர் பரங்குடையிர்' என விளித்துப் 'புத்தடியோம்..... பொல்லாதோ' என அன்பு பசாரட்டுகிறார். அதற்கு வந்த கன்னியர் 'எத்தோ நின் அன்புடைமை... இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கே' எனக் கூறி மகிழ்கின்றனர். புத்தடியோம் = புதுமை + அடியோம். பத்து - (1) பக்தி; (2) அடியவர்களுக்குரிய பத்துவகைச் செயல்கள். அவை: நீறணிதல், குருவழிபாடு, இறைவனைத் துதித்தல், திருப்பெயர்களைச் செபித்தல், இறை வழிபாடு, அறம் சில செய்தல், இறை வரலாறு கேட்டல், அடியவர்களிடம் உண்ணல், அடியார்க்கு அடியராதல். பழவடியார் இயல்பாவது தன் செயலற்று இறை செயலாக நின்றல். பாங்கு - பண்பு, அழகு. எத்து - எத்தகையது. ஒ - எதிர்மறை, இது அவளின் அன்பை விவரித்தது. வேண்டும் என்பதில் தேற்ற ஏகாரம் தொக்கது. பொல்லாதோ என்பதில் ஒ - எதிர்மறை. பாடாரோ என்பதில் ஒ - தேற்றம். சித்தத்திற்றிகு அழகு தாய்மை.

4. ஒண்ணித் திலநகையா யின்னம் புலர்ந்திற்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியா ரெல்லாரும் வந்தாரோ
வெண்ணிக்கொ ள்ளவா சொல்லுகோ மல்வளவுங்
கண்ணைத் துயின்றவமே காண்த்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேதவிழுப் பொருளைக்

கண்ணுக் கிரியானைப் பாடிக்கொடுத்துள்ள
முன்னொக்கு நின்றிருக்க யாமாட்டோ நீயேவந்
தெண்ணிக் குறையிற் றுயிலேலோ ரெம்பாவாய்.

(ப-ரை) ஒன் நித்திவ நகையாய் - ஒளி பொருந்திய முத்துபோலும் பற்களையுடையவளே; இன்னம் புலர்ந்தின்றோ - இன்னமும் போமுது விடியவில்லைப் போலும்; வண்ணக்கிளி மொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ - அழகிய கிளி போலும் இனிய மொழியினையுடைய மகளிர் யாவரும் வந்து சேர்ந்தனரோ; எண்ணிக் கொடு உள்ளவா சொல்லு கேம் - எண்ணிக் கொண்டு உள்ள படி சொல்லுகின்றேம்; அவ்வளவும் கண்ணைத் துயின்று அவமே காலத்தைப் போக்காது - கண்ணை மூடி நித்திரை செய்து வீணாகக் காலத்தைப் போக்காமல்; விண்ணுக்கு ஒரு மருந்தை - தேவர்களுக்கு அமிழ்தமாக இருப்பவனும்; வேத விழுப்பொருள் - வேதங்கள் ஓதிக்கும் மேலான பொருளாக உள்ளவனும்; கண்ணுக்கு இனியானை - காண்பார் கண்களுக்கு இன்பத் தரும் உருவின்னும் ஆகிய இறைவனே; பாடி உள்ளம் கசிந்து - பாடி உள்ளத்தில் அன்புற்று; உன்நெக்கு - உன் உள்ளம் நெகிழ்ந்து; தின்று உருகமாட்டோம் - தொடந்து உருக முடியாது; நீயே வந்து எண்ணிக் குறையில் துயில் - நீயே வந்து எண்ணிக் குறைந்தால் நித்திரை செய்து.

(வி-ரை) மூன்று கண்ணியரும் சேர்ந்து நாலாவது கண்ணியைத் துயிலெழுப்புவதாக இப்பாடல் உள்ளது. 'ஒன்நித்திவ நகையாய்' என அவளது சிறப்பை உணர்த்தினர். இஃது உவமைத் தொடர். அவள் துயிலெழுப்பாமையால் 'இன்னம் புலர்ந்தின்றோ' என்றனர். துயில்பவள் வண்ணக்கிளி மொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ' எனக் கேட்டாள்; துயிலெழுப்ப வந்தவர்கள் 'எண்ணிக் கொடு உள்ள வா சொல்லுகோம்' எண்ணிக் குறையில் துயில்' எனக் கூறினர். 'வண்ணக் கிளி மொழியார்' என்பது உவமைத்தொடர். இஃது ஆக்கண்ணியரின் சிறப்பை உணர்த்திற்று. 'விண்ணுக்கு ஒரு மருந்து, வேதவிழுப் பொருள்' என்பன இறைவனின் சிறப்பை உணர்த்துவன. பயனற்ற செயல்களினால் இறை வழிபாட்டிற்குரிய காலத்தைச் சிறிதும் வீணாகலாகாது என்பார் கண்ணைத் துயின்று அவமே காலத்தைப் போக்காதே' என அறிவுறுத்தினர். ஆக்கண்ணியரின் இறை அன்பின் தன்மையைப் 'பாடிக்கசிந்து உள்ளம் உன் நெக்கு நின்றிருக்க மாட்டோம் யாம்' என்பது உணர்த்துகிறது. மருந்து என்பது உருவகம். ஒ - விழுப் பொருள், விண் - ஆகுபெயர். கண் - அகக்கண். இறைவனின் சிறப்பு, காலத்தின் அருமை, இறைவன்பின் இயல்பு என்பனவற்றை இப்பாடல் உணர்த்துகிறது. பாடுதல், கசிதல், நெகிழ்தல், உருகுதல் என்பன இறை யன்புக்குரிய இயல்புகள். ஒண்ணித்திலம் = ஒண்மை + நித்திலம். உண்ணைக்கு = உன் + நெக்கு. 'விண்ணுக்கு ஒரு மருந்து' எனவே மற்றவை

திற்கும் மருத்து அவளே எஃபது குறிப்பாக உணர்த்தினர். இறைவன் பிறவிப்பிணியைத் தீர்க்கும் மருத்து. விழுப்பொருள் - மெய்ப்பொருள்.

5. மாலநியா நான்முகனும் காணாமலையின நாம்

போலநிவோ மென்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
பாலூறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
ஞாலமே விண்ணே பிறவே யறிவரியான்
கோலமு நம்மையாட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுந்
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேயென்
றேல மிடினு முணரா யுணராய்கா
ளேலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்,

(ப-ரை) ஏலக்குழலி - வாசனைப் பொருள் ஊட்டப்பட்ட அழகிய கூந்தலையுடைய பெண்ணே!; மாக் அறியா நான்முகனும் காணாமலையின - திருமாலும் பிரமாவும் தேடியும் அறிய ஒண்ணாத அளக்கவைவடிவினதாய் பெருமையாக நின்ற இறைவன்: நாம் அறிவோம் என்று - நாங்கக் அறிவோம் என்று; உள்ள பொக்கங்களே பேசும் - உண்மை போலப் பொய்யுரைகளைச் சொல்லுகின்ற; பால் தேன்ஊறு வாய் படிநீ - பாலும் தேனும் போல இனிமை பொருந்திய சொற்களையுடைய வஞ்சகியே; கடை திறவாய் - நினது வாசந் கதவினைத் திறப்பாயாக; ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான் - பூமியிலும் விண்ணிலும் இவையகலாப் பிற உலகங்களிலும் உள்ள எவர்களாலும் அறிதற்கு அரிய இறைவனது; கோலமும் நம்மை ஆட்கொண்டு அருளி கோது ஆட்டும் சீலமும் பாடி - வடிவத்தையும் எங்களை அடியவராகக் கொண்ட அருட்குணத்தையும் தந்தது; சிவனே சிவனே என்று ஒலம் இடினும் உணராய்-இறைபெயரைப் பலமுறை சொல்லி உரத்து அதைத் தாலும் கேளாதவளாய் இருக்கின்றாய்; பரிசு - இதவோ நின்தன்மை.

(வி-ரை) முன்னே குறிப்பிட்ட என்னியர், இன்னொருத்தியைத் துயிலிருந்து எழுப்புகலை இப்பாடல் கூறுகிறது. ஏலம் - வாசனைப் பொருள்; ஆகுபெயராய் நறுமணத்தை உணர்த்திற்று. குழலி - குழலையுடையவள். இறைவனின் சிறப்பையும் அன்பையும் பெரிதாகக் கூறும் அவள் துயிலெழாமற் காலந்தாழ்த்தியதைக் 'பொக்கங்களே பேசும் படிநீ' என்றனர். பொக்கம் - பொய்யுரை. இறைவன், பிறவியாகிய நேையைத் தீர்க்கும் மருத்து. ஊறுதல் - சுரத்தல். ஞாலம், விண், பிற என்பன ஆகுபெயர்கள். கோது - குற்றம். ஆட்டி - போக்கி, இறைவனின் புகழை மூவகையால் உணர்த்தினார். - (1) உண்மையியல்பு: - 'ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்' (2) உயிர்கட்கு அருளுவான் உருவங் கொள்ளக் - 'கோலமும் பாட்டி (3) குற்றம் நீக்கி ஆட்கொள்ளும் அருட் குணம் - 'ஆட்கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்

சீவமும்'. அன்பு யிருதியால் 'சிவனே சிவனே' என அடுக்கிக் கூறினர். ஓலம் - அபயம் வேண்டிக் கூறும் குறிப்பு மொழி. வாய்விட்டுக் கூவியும் எழாமையால் 'உணராய் உணராய்' என அடுக்கிக் கூறினர். இறைவனின் இயல்பையும் ஆன்மாக்களை அவர் ஆட்கொள்ளும் முறைகளையும் இப்பாடல் உணர்த்துகின்றது.

6. மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
நானே யெழுப்புவ னென்றலுமே நாணுமே
போனதிசை பகரா யின்னம் புலர்ந்தின்றே
வானே நிலனே பிறவே யறிவரியான்
ருனேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குள் வாய்திறவா
யூனே யுருகா யுளக்கே யுறுமெமக்கு
மேனோர்க்குந் தங்கோணைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

(ப-ரை) எம்பாவாய் - எம் தோழியே; மானே - நோக்கினால் மானைப் போன்றவனே; நீ நென்னலை - நீ நேற்று; நாளை வந்து உங்களை நானே வந்து எழுப்புவன் - நாளை நானே முதலில் வந்து அவைவரையும் எழுப்புவேன்; என்றலும் - என்று கூறியிருந்தாயே; நாணுமே போன திசை பகராய் - நாளை முறாமல் உனது சொற்கள் சொன்ற திசையைச் சொல்லுவாய்; இன்னம் புலர்ந்து இன்று ஓ - இன்னும் பொழுது விடிய வில்லையா; வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான் - வானுவகினும் நிலவுவகினும் பிற உலகினும் உள்ளவர்கள் உன்னுதற்கு அரியவன் இறைவன்; தானே வந்து - தானாகவே வலிய மக்களுருவில் வந்து; தலையளித்து - உயர்ந்த அருளைத் தந்து; எம்மை ஆட்கொண்டு அருளும் - எங்களைத் தனக்கு அடியவராக ஏற்றுக் கொண்டு அருள் செய்கின்ற; வான்வார் கழல் பாடி - பெருமை மிக்க திருவடிகளைப் புகழ்ந்து பாடி; வந்தோர்க்கு உன் வாய் திறவாய் - வந்த எங்களுக்கு உன் வாயினைத் திறவாமல் கிடக்கின்றாய்; ஊனே உருகாய் - உடல் உருகுகின்றாய் இல்லை; உனக்கே உறும் - இந்நிலை உனக்குத் தக்கதே; எமக்கும் ஏனோர்க்கும் தம் கோணைப்பாடு - எங்களுக்கும் 'யாவார்க்கும் தலைவனாகிய இறைவனைப் பாடுவாயாக.

(வி-ரை) அக்கண்ணியர் இன்றொரு பெண்ணை எழுப்புகிற இப் பாடல் கூறுகிறது. தம் கருத்து நிறைவேற விரும்புதலின் அவளைச் சிறப்பித்து 'மானே' என்றார். அவள் துயிலெழாமல் காலைத் தாழ்த்தலின் 'நாளை வந்து எழுப்புவன்' என முதலாட் கூறியதை உணர்த்தினார். 'நாணுமே போன திசைபகராய்' 'இன்னம் புலர்ந்தின்றே' என அவளை அவர்கள் இகழ்ந்தனர். 'வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்' என்பது அவளின் சிறப்பு நிலையையும், 'தானே வந்தெம்மைத் தலையளித்த ஆட்கொண்டருளும்' என்பது ஆன்மாக்களுக்கு அருளும் முறைமை

யிணையும் உணர்த்தின. அவளின் ஆருட் குணத்திற்காக நன்றி தெரிவிக்க வேண்டுதலின் அக்கண்ணியர் பாடி உருகினர். ஆனால் அவள் அவர்களுக்கு எதுவும் சொல்லாமற் கிடந்தாணாதலின் 'உவ்வாய் திறவாய்' 'ஊனே உருகாய்' 'உணக்கே உறும்' எனக் கூறினர். அணைவர்க்கும் அருளான லுகிய அவனுக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும் என்பார் 'கோகோப் பாடு' என்றார். திறவாய், உருகாய் என்பன எதிர்மறைப் பொருளில் வந்த முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்றுகள். ஆய் முன்னிலை ஒருமை விருதி. 'ஆ' என்னும் எதிர்மறை விருதி இடையில் புணர்ந்து கெட்டது. வான், நிலன், பிற என்பன ஆகுபெயர்களே. பகராய் - உடன்பாட்டுப் பொருளில் வந்த முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று. மான் - உவமை ஆகுபெயர். நெகிணல் - நேற்று. தானே என்பதில் ஏ - பிரிநிலை. நாணமே என்பதில் ஏ - வினைபெச்சவிருதி. வானே நிலனே பிறவே என்பவைகளில் ஏ - எண்ணுப் பொருள்: அடியரல்லார்க்கு இறைவன் அருளும் இயல்பும் முறைமையும் இப்பாடலில் உணர்த்தினார்.

7. அன்னே யிவையுஞ் சிலவோ பலவமர

சூன்னந் கரியா நெருவ னிருஞ்சீரான்

சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்

தென்னுவென்ன முன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பா

யென்னுனை யென்னரைய னின்னமுதென் நெல்லோமுஞ்

சொன்னேங்கேள் வெவ்வேறு யின்னந் துயிலுதியோ

வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியா

லென்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

(ப-ரை) அன்னே - தாய் போன்றவனே; இவையும் சில ஒ - வீடு தோறும் செல்லுதல், துயில்வோரை எழுப்புதல் ஆகியவை எங்கள் கடமைகளுள் சில போலும்; பல அமரர் உன்னற்கு அரியான் - பல தேவர்கள் நினைத்தந் அரியவனும்; ஒருவன் - தனக்கு ஒப்பாக வேறு எங்கும் இல்லாதவனும்; இரும் சீரான் - பெரும் புகழை உடையவனு மாகிய இறைவனின்; சின்னங்கள் கேட்பச் சிவன் என்றே வாய் திறப்பாய் - அடையாளங்கள் கேட்கும் தோறும் இறைவன் எனச் சொல்லி நினைது வாழைத் திறப்பாயாக; தென்னு என்ன முன் தீசேர் மெழுகு ஒப்பாய் - இறைவனே என்று சொல்லுமுன் தீயினைச் சேர்ந்த மெழுகு போல உருகுவாயாக; என் ஆணை என் அகரயன் இன் அமுதன் என்று - எனது தந்தை எனது அரசன் இனிய அமுதாக உள்ளவன் என்று; எல்லோமும் வெவ்வேறாய் சொன்னேம் கேள் - யாம் எல்லோரும் சேர்ந்தும் தனித்தனியாகவும் கூறினோம் கேட்பாயாக; இன்னம் துயிலுதியோ - இன்னமும் நித்திரை செய்கின்றாய்; வன் நெஞ்சப் பேதையர் போல் வாளா கிடத்தி - வன்மையான உள்ளமுள்ள அறிவிலிகளைப் போல வீணே கிடக்கின்றாய்; அன்னே துயிலின் பரிசு - நினைது நித்திரையின் தன்மை அதிசயமானது.

(வி-ஈர) அவர்கள் இக்கொருத்தியைத் துயிலெழுப்புகலை இப் பாடல் கூறுகிறது. இஊவரை பலரையும் துயிலெழுப்பிய உள்ளம் நெகிழ்ச்சியடைந்ததாதலின் இங்கு துயில்பவளை 'அவளே' என அன்பாக விளித்தனர். அவள் உடனே துயிலெழாமையினால் தம்மையே குறை கூறுகின்றனராதலின் 'இணையும் சிலவோ' என்றனர். ஓ - ஐயப் பொருள். எனினும் தம் கடமையைச் செய்ய வேண்டிப் 'பல அமரர் உன்னற் கரியன்' என இறைவனின் பெருமையையும், அவனது அடையாளங்களைக் கேட்டதும் அவனது பெயரை வாழ்த்திற்று சொல்ல வேண்டும் எனவும், அவனது திருப்பெயரைக் கேட்டு உள்ளம் உருக வேண்டும் எனவும் கூறினர். இவைக்கு அவள் எழாமையால் 'இன்னம் துயிலுநிபோ' 'வகிநெஞ்சப் பேசையர் போல் வாளை கிடத்தி' 'என்னே துயிலின் பரிசு' எனக் கூறினர். ஆல் - ஆசை நிலை. சின்னம் - சங்கு முதலியவைகளின் ஒலி. என்னுளை = என் + ஆளை + ஐ. ஆன் - சாரியை; ஐ - தந்தை. 'தீ சேர் மெழுகு' - உவமை. இறைவனிடத்து அன்புள்ளவர்களின் இயல்புகளை இப்பாடலில் உணர்த்தினார். திருவருட்சக்தியை 'அவளே' என விளித்து அருள் வேண்டி நின்றுமையை இப்பாடல் குறிப்பால் உணர்த்துகிறது.

8. கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கு

மேழி வியம்ப வியம்பும்வெண் சங்கெங்குங்

கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை

கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோங் கேட்டிலையோ

வாழியீ தென்ன வறக்கமோ வாய்திறவா

யாழியா என்புடைமை யாமாறு மிவ்வாறே

வூழி முதலினையுந் நின்ற ஷெருவளை

யேழைபங் காளையே பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

(ப-ஈர) எம்பாவாய் - எம் தோழியே; கோழி சிலம்ப - கோழிகளைக் கூவுகின்றன; எங்கும் குருகுகள் சிலம்பும் - எல்லா இடங்களிலும் பறவைகள் ஒலிக்கின்றன; ஏழில் இயம்ப - திருப்பள்ளியெழுச்சிக் காலத்தை அறிவிக்கும் குழல் ஒலிக்கிறது; வெண்சங்கு எங்கும் இயம்பும் - வெள்ளிய சங்குகள் எங்கும் ஒலிக்கின்றன; கேழ் இல் பரம் சோதி - உவமையற்ற மேலான ஒளிவடிவிலும்; கேழ் இல் பரம் கருணை - உவமையற்ற மேலான கருணை உள்ளவனும்; ஆகிய இறைவனது. கேழ் இல் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் - உவமையற்ற மேலான புகழ்களைப் பாடினோம்; கேட்டிலையோ - கேட்கவில்லைப் போலும்; ஈது என்ன உறக்கமோ - இவ்வாறு அறிவின்றித் துயில்வது என்ன முறைமையோ; வசய்திறவாய் - வாயைத்திறந்து ஒரு சொல்தானும் சொல்லவில்லை; வாழி - வாழ்வாயாக; ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறு ஓ - உமக்கு அரசனாகிய இறைவனிடத்தில் நீ

வைத்திருக்கும் அன்பு இத்தகையது தானே; ஊழி முதல்வரைய நின்ற ஒருவனை - ஊழிக்காலத்திலும் அழியாது உலகிற்கு முதல்வனாக விளங்குகின்ற ஒப்பற்ற தன்மையுள்ளவனும்; ஏழைபங்காளனை ஏ - துன்புறுவாரிற் கருணையுள்ளவனுமாகிய இறைவனையே; பாடு - பாடுவாயாக.

(வி-ரை) 'சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்' என முதிபாடலிற் கூறியவர் அதிகாலையில் இயல்பாக உள்ள அச் சின்னங்கள் எவை என்பதை இப்பாடலில் அறிவுறுத்தினார். கேழில் பரஞ்சோதி 'ஊழி முதல்வன்' என இறைவனின் பெருமையை உணர்த்தினார். கேழ் - ஒப்பு. கீழ்ப்பொருள் - மேலான புகழ். ஆழி - ஆணைச்சக்கரம். உலகங்கள் அனைத்தையும் தமது ஆணையால் ஆளுதலின் 'ஆழியான்' என்றனர். கோழி - சேவல். வைகறைக் காலத்தை முதலில் அறிவிப்பது சேவல் ஆதலின் அதனை முதலிற் கூறினார். சிலம்புதல் - ஒலித்தல். அஃறிணை உயிர்களின் ஒலிகேட்டு மக்களுட் பணியாளர் சிலர் எழுந்த ஏழிலும் சங்கும் ஒலித்துத் துயிலுணர்த்துவராதலின் 'ஏழில் இயம்ப இயம்பும் வெண்சங்கு எங்கும்' என்றனர். ஏழில் - ஒரு வகை இசைக்கருவி. நாதகரம் என்பாரும் உளர். வைகறைக் காலத்துத் துயிலுணர்த்துதலை இறைவனின் அடியவருள் ஒரு பகுதியினர் செய்துவரல் பண்டைய வழக்கம். கோயில்களிலும் மடங்களிலும் அரசமனைகளிலும் சங்குகள் முழங்குதல் பண்டைய வழக்கம். வைகறைக் காலத்து இறைவனைப்பாடுதலும் அவனின் திருப்பெயரைச் சொல்லுதலும் மிகப் பயன் தருமாதலின் 'வாய் திறவாய்' 'பாடு' எனக் கூறினார். இவைபாவுக்கும் அவன் எழாமையால் 'ஈது என்ன உறக்கமோ' என அதிசயமும் இரக்கமும் உற்றனர். ஒ - (1) - வினா; (2) ஐயம். இறைவனின் அடியவன் துன்பநிறையும் இன்பமாகக் கருதுபவராதலின் அவனது உறக்கத்தை 'வாழி' என்றனர்.

9. முன்னைப் பழம்பொருட்டு முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
 யுன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோ
 முன்னடியார் தாள்பணிவோ மாங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே யெங்கனாவ ராவா ரவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோ
 மின்ன வகையே யெமக்கெங்கோ னல்குதியே
 வென்ன குறையு மிலேமேலோ ரெம்பாவாய்.

(ப-ரை) முன்னைப் பழம்பொருட்டுக்கும் முன்னைப் பழம் பொருளே - முற்பட்ட பொருள்களை யாவற்றிற்கும் முற்பட்ட பழைய பொருளாக உள்ளவனே; பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும் அப்பெற்றியனே - பிற்பட்ட புதிய பொருள்களை யாவுக்கும் புதிய பொருளாக உள்ளவனே; உன்னைப் பிரானாகப் பெற்ற உன்சீர் அடியோம் - உன்னை இறைவனாகப்

பெற்ற உன் உண்மை. அடியவராகிய யாம்; உன் அடியார் தான் பணிவோம் - உன் அடியவர்களது பாதங்களை வணங்குவோம்; ஆங்கு அவர்க்கே பாங்கு ஆவோம் - அங்கனமே அவர்களுக்கே உரிமை உள்வர்கள் ஆவோம்; ஆன்வரே எம் கணவர் ஆவார் - அத்தகுதி வாய்ந்தவர்களை எங்கட்கு நாயகராவார்: அவர் உகந்து சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணி செய்வோம் - அவர்கள் சொல்லிய முறையே அவர்க்கு அடிமைகளாய்த் தொண்டு செய்வோம்; இன்ன வகையே எம்கோள் நக்குதியேல் என்ன குறையும் இலேம் - இத்தகைய முறையே எம் இறைவனாகிய நீ எங்கட்கு அருள் செய்வையாயின் யாம் எது குறையும் இல்லாத வராவோம்;

(கி-ரை) எல்லாக் கன்னியரும் சேர்ந்து நீராடச் செல்லும் போது இறைவனை வாழ்த்துகின்றனர். இறைவனப்பாடுதலே தம் கடமை என முற் பாடலில் வெளிப்படுத்திய அவர்கள் இப்பாடலில் அவ்வுறுதிப் பாட்டை வெளிப்படுத்துகின்றனர். 'முன்னேப் பழம் பொருட்டும்..... பேர்த்துமப் பெற்றியனே' என இறைவனின் உயர்ந்த சிறப்பை உணர்த்தினர். இது இறைவனின் அநாதி தத்துவங்களையும் முடிவிவாற்ற லுடைமையையும் உணர்த்துகிறது. பழமைக்கும் புதுமைக்கும் என்பதில் உள்ள உம் - உயர்வுசிறப்பு. இத்தகைய ஒருவனை இறைவனைப் பெற்ற தையிட்டுப் பெரு மகிழ்வு கொண்டளராதலின் 'உன்னைப்பிரானைப் பெற்றோம்' எனவும், இறைவனினடியாக இறைவனைக் கொள்ளுதல் சமயநூற் துணிபாதலின் 'உன்னடியார் தான் பணிவோம்' ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்' எனவும் கூறினர். தமது குறையன்பும் இறைதொண்டும் முட்டின்று நடக்க விழைந்தனராதலின் 'இறைவனடியாரே தம் கணவ ராதல் வேண்டும்' எனவும், அவர்களை அடியவராகவே வைத்து வழிபடுவோம் என்பார் 'தொழும்பாய்ப் பணி செய்வோம்' எனவும், அடியவர் நாயகராகக் கிடைப்பின் யாவும் நிறைவாகும் என்பார் 'என்ன குறையும் இலேம்' எனவும் கூறினர். இவைகளை அவர்களது இறையன்பின் இயல்பை உணர்த்தி உள்ளத்தை உருக்குவன. அவர்க்கே என்பதில் ஏ - பிரிநிலை. பாங்கு - உரிமை. மனம் மொழி காயம் மூன்றினாலும் தம்மை அவர்க்கு ஒப்புவித்தனை இச்சொல் உணர்த்துகிறது. பரிசு - தன்மை. பரிசே, வகையே என்பவைகளில் ஏ - தேற்றம். பாவை நோன்பின் நோக்கத்தை ஈண்டு உணர்த்தினர். அப்பெற்றியன் என்பதில் ஆ - பண்டறிசுட்டாய் இறைவனின் பெருமையைக் குறித்தது.

10, பாதாள மேழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடிவு மெல்லாய் பொருள்முடிவே
 பேதை யொருபாற் திருமேனி யொன்றல்லன்
 வேதமுதல் வின்றோரு மண்ணுந் துதித்தாலு

மோத வுலவா வொருதோழன் ரெண்டருளன்
கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணைப்பிள்ளைகா
ளேதவனா ரேதவன்பே ராரூற்ற ராரயலா
ரேதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பரவாய்.

(ப-ரை) அரன் தன் கோயில் கோது இல் குலத்து பிணைப் பிள்ளை
காள் - இறைவனது திருக்கோயிலில் குற்றம் நீக்கி நன்மை பெறும்
தன்மையரான பெண்மணிகளே; பாதாளம் ஏழினும் கீழ் சொற்கழிவு
பாதமலர் - கீழுலகம் ஏழினும் கீழாகச் சொல்லின் அளவைக் கடந்த
நிலையில் உள்ளது, இறைவனது திருவடித் தாமரை; போது ஆர் புனை
முடிவும் எல்லாப் பொருள் முடிவே - பூக்கள் அணிந்த அழகிய திருமுடி
எல்லாப் பொருள்களினதும் முடிவாக உள்ளது; பேதை ஒரு பால்
திருமேனி ஒன்று அல்லன் - உமையம்மையை ஒரு பாசமாக உள்ள
இறைவன் ஓர் உருவத்தை உள்வளவன் அல்லன்; விண்ணோரும் மண்ணும்
துதித்தாலும் - தேவர்களும் மக்கட்பிறப்பினரும் வழிபட்டாலும்;
வேத முதல் - வேதங்களுக்கு முதல்வனாகிய அவன்; ஓத உலவா ஒரு
தோழன் - புகழ் நீங்காத ஒப்பற்ற உயிர்த்துணைவன்; தொண்டர்
உளன் - தொண்டர்களின் உள்ளத்தில் உள்ளவன்; அவன் ஊர் ஏது
அவன் பேர் ஏது - அவனது ஊர் யாது பெயர் யாது; உற்றார் ஆர்
அயலார் ஆர் - அவனுக்கு உறவினர் யார் அயலவர் யார்; அவனைப்
பாடும் பரிசு ஏது - அவனைத் துதித்து வழிபடும் முறைமை யாது.

(வி-ரை) நீராடச் செல்லும் கன்னியர் திருக்கோயிற் பணிப்
பெண்களை வழியிற் கண்டு இறைவனைப் பற்றிய உண்மைகளை மேலும்
அறிய விரும்பியவராய் அப்பணிப் பெண்களொடு உரையாடிய
முறையை இப்பாடலில் அடிகள் கூறுகிறார். கோயிற் பணிப்
பெண்கள் ஆதலின் அவர்கள் தங்களிலும் மிக்க இறை அறிவு
உள்ளவரென எண்ணி அவர்களொடு உரையாடினர். கோது - குற்றம்:
பிணை - உயர்திணைப் பெண்பால் மரபுப் பெயர். 'பெண்ணும் பிணையும்
மக்கட்குரிய' (தொல் - மர. 61). குமை - ஒழுக்கம். பிள்ளை - பெண்
பிள்ளை. பெண்களும் அக்காலத்தில் கோயிலிற் தொண்டு செய்யும்
வழக்கம் இருந்தது. 'பாதாளம் ஏழினும்..... தொண்டர் உளன்'
என்பது இறைவனின் உயர்ந்த இயல்புகளைத் தெளிவாக்குகிறது.
இறைவன் காலங்கடந்து நின்றலை முதற்பாடலில் கூறியவர் இடத்தைக்
கடந்து நின்றலை இப்பாடலில் உணர்த்தினார். அவனது அடியும்
முடியும் அறிய ஒண்ணு இயல்பின என்பதாம். சொற்கழிவு -
சொல்லின் எல்லை. பேதை - பெண். முடிவு - துணிந்த பொருள்.
ஒன்றல்லன் - அத்துவித நிலை. மண் - ஆகுபெயர். ஏழினும் என்பதில்
உம் - முற்றும்மை. உலவா - கெடாத. அனைத்துயிர்களையும் காப்பவன்
ஆதலின் 'ஒரு தோழன்' எனவும், அடியவர்க்குச் சிறப்பாக அருள்

புரிதலின் தொண்டர் உள்ளி' எனவும் கூறினர். 'ஏதவன் ஊர் பேர் ஆகுந்நூர் ஆரயலார் ஏதவனைப்பாடும் பரிசு' என்னும் வினாக்கள், அவன் ஊரும் பேரும் உற்றாரும் இல்லாதவன்; அவனை வழிபடற்கு ஒரு குறித்த வரையறைவு இல்லை என்பதை உணர்த்துகின்றன.

11. மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
கையாற் குடைந்து குடைந்துள் கழல்பாடி
யையா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்கா னாரழல்போற்
செய்யாவெண் ணீரூடி செல்வா சிறுமருங்குன்
மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
வையா நீயாட்கொண் டருளும் விளையாட்டி
னுய்வார்க ளுய்யும்வகை யெல்லா முய்ந்நொழிந்தோம்
எய்யாமற் காப்பா யெமையேலோ ரெம்பாவாய்.

(ப-ரை) ஆர் அழல்போல் செய்யா - நிறைந்த தீயைப் போலச் செந்நிறத்தை உள்வளவே; வெண்ணீறு ஆடி - வெண்மையான நீற்றை அணிந்தவனே; செல்வா - அருளாகிய செல்வம் உள்ளவனே; சிறு மருங்குல் மை ஆர் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா - சித்ய இடையும் கருமை நிறைந்த அகன்ற கண்ணும் உள்ள உமையின் நாயகனே; ஐயா - தலைவனே; மொய் ஆர் தடம் பொய்கை புக்கு - வண்டுகள் நிறைந்த அகன்ற குளத்தின் கண் சென்று; கையால் முகேர் என்னக் குடைந்து குடைந்து - கைவினால் திடீரென நீரில் அடித்து நீரினைப் பிளந்து; உன் கழல் பாடி - உனது திருவடிகளைப் போற்றி; வழியடியோம் வாழ்ந்தோம் - பரம்பரையாக உனது அடியவர்கள் ஆகிய யாம் இதுவரை உமது திருவருளால் வாழ்ந்து வந்தோம்; ஐயா நீ ஆட்கொண்டு அருளும் விளையாட்டின் - தலைவனே! எங்களை அடிமையாகக் கொண்டு அருளுகின்ற திருவிளையாடலினால்; உய்வார்கள் உய்யும் வகை எல்லாம் உய்ந்து ஒழிந்தோம் - பேரடியவர்கள் மேற்கொண்ட தவநெறிகள் யாவும் கைக்கொண்டு பிழைத்து நிற்கின்றோம்; எமை எய்யாமல் காப்பாய் - எங்களைத் துன்பம் அடையாமற் காப்பீராக;

(வி-ரை) கண்ணியர் யாவரும் நீராடி இறைவனைத் துதித்து அருள் வேண்டியமையை இப்பாடல் கூறுகிறது. 'மொய்யார் தடம் பொய்கை..... கழல்பாடி' என்பது அவர்கள் நீராடும் முறையினையும் நீராடும்போது பாடுதலையும் குறிப்பிடுகிறது. மொய் - மொய்த்தல். இச்சொல் இத்தொழிலைச் செய்யும் வண்டுகளைக் குறிக்கின்றது. பொய்கை - மக்களால் ஆக்கப்படாது இயல்பாக அமைந்த நீர் நிலை. முகேர் - கைகளை நீரின் மேல் அடித்தலால் எழும் ஒலி. நீராடல் தொடர்ந்து நிகழ்தலின் குடைந்து என்பது அடுக்கி வந்தது. எந் தொழில் செய்யினும் இறைவனை நினைத்தலும் பாடுதலும் அடியவர்க்கு இயல்பு என்பவர் 'கழல்பாடி' என்றார். 'ஆரழகி போல் ... மணவாளா'

என்பது இறைவனின் பெருமையை உணர்த்துகிறது. ஆழல், நீறு என்பன பாசப் பிணிகளை நீக்கிப் புனிதராக்கி வீடருளுதலின் 'ஆரழல் போற் செய்யா' 'வெண்ணீரடி' எனவும், பேரருளுள்ளாராதலின் 'செல்வா' எனவும், தங்களுக்கும் அருள வேண்டுகதலின் 'மடந்தை மணவாளா' எனவும், தம் அன்புடைமை தோன்ற 'ஐயா' எனவும் கூறினர். தாம் இறைவனின் பரம்பரை அடிமைகள் என்பார் 'வழியடி யோம்' எனவும், அவனின் கட்டளைகளைப் பின்பற்றி வாழ்ந்தவர் என்பார் 'நீ ஆட்கொண்டருளும் வினையாட்டின்..... உய்ந் தொழிற் தோம்' எனவும், குறைவின்றிக் காக்க வேண்டும் என்பார் 'எய்யாமற் காப்பாய் எனை' எனவும் கூறினர். உய்வார்கள் - அடியார்களே.

12. ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநா மார்த்தாடுத்
 தீர்த்தனற் நிலலைச் சிற்றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தனின் வானும் குவவயமு மெல்லோமும்
 காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் வினையாடி
 வார்த்தை யும்பேசி வளைசிலம்ப வர்கலைக
 ளார்ப்பவரவஞ் செய்ய வணிசுழன்மேல் வண்டார்ப்பும்
 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாத
 மேத்தியிருஞ் சுனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.

(ப-ரை) ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெட - வினைப்பயன்களை நுகர்விக்க வந்த பிறவியாகிய துன்பம் நீங்கும்படி; நாம் ஆர்ந்து ஆடும் தீர்த்தன் - நாங்கள் மகிழ்ந்து ஆரவாரித்து ஆடுகின்ற நீராச உன்னவனும்; நல் நிலலைச் சிற்றம்பலத்தே தீயாடும் கூத்தன் - நன்மை பயக்கும் நிலையிலே திரு அம்பலத்திலே தீயைக்கையிலேநீதிக்கத்தினை ஆடுகின்றவனும்; இவ்வானும் குவவயமும் எல்லோமும் - கட்டப்படும் ஆகாயத்தையும் பூமியையும் மற்றெல்லா உலகங்களையும்; படைத்தும் காத்தும் கரந்தும் வினையாடி - படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல் முதலிய ஐந்தொழில்களையும் வினையாட்டாகச் செய்பவனும் ஆகிய இறைவனது; வார்த்தையும் பேசி - திருவைந்தெழுத்தையும் சொல்லி; வளை சிலம்ப - வளைபடிகள் ஒலிக்க; வார் கலைகள் ஆர்ப்பரவம் செய்ய - நீண்ட மேகலைகள் மிக்க ஒலியை உண்டாக்க; அணி குழல் மேல் வண்டு ஆர்ப்ப - அழகிய கூந்தலின் மேல் வண்டுகள் மகிழ்ந்து ஒலிக்க; பூ திகழும் பொய்கை குடைந்து - பூக்கள் வினங்குகின்ற நீர் நிலைகளில் நீரைப்பிளந்து; உடையான் பொற்பாதம் ஏத்தி - நம்மை உடைமைபடக உள்ள இறைவனது அழகிய திருவடிகளைத் துதித்து; இரும் சுனை நீர் ஆடு - பெருமையுள்ள நீர் நிலையில் நீராடுக.

(வி-ரை) அக்கன்னியர் தொடர்ந்து நீராடும் முறையினையும் நீராடும் போது இறைவனை வாழ்த்துதலையும் இப்பாடல் தெரிவிக்கின்றது. இறைவன் நீரும் தீயுமாக உன்னமையையும், ஐந்தொழில்

புரிதலையும் கூறியுள்ளார். நீர் புறத்தாய்மைக்கும், தீயானது அகத் தாய்மைக்கும் உரிபன். தி - ஞானத்தி. பிறவித்துயர் - பண்புத்தொகை. எமது பிறவித்துயர்கெட இறைவனின் திருவருளாகிய நீர் வேண்டும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளனர். செய்யுளின் மொனை நோக்கிக் காத்தலை மூற் கூறினர். வினையாடி - இறைவன். இது தொழிலால் வரு பெயர். வார்த்தை - திருவைந்து எழுத்து. பேசுதல் - ஒதுதல். பேசி, சிலம்ப, அரவஞ்செய்ய, ஆர்ப்ப, ஏத்தி, குடைந்து, ஆடினர் என நீராடன் முறை கூறினர். நீராடுங்கால் திருவைந்து எழுத்து ஒதுதல் முறையாம் என்பது தெளிவாயிற்று.

13. பைங்குவளைக் கார்மலராற் செங்கமலப் பைம்போதா
லங்கங் குருகினத்தாற் பின்னு மரவத்தாற்
றங்கண் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலிண
லெங்கள் பிராட்டியு, மெங்கோனும் போன்றிசைந்த
பொங்கு மடுவிற்புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநஞ்
சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

(ப-ரை) பைங்குவளைக் கார்மலரால் - பசுமையுள்ள குவளையின் கரிய மலர்கள் விளங்குகின்றமையாலும்; செங்கமலப் பைம்போதால் - சிவந்த தாமரைமாகிய அழகிய பூக்கள் உள்ளமையாலும்; அம் கம் குருகு இனத்தால் - அழகிய நீரில் பறவை இனம் உள்ளமையாலும்; பின்னும் அரவத்தால் - பின்னிய நீர்ப்பாய்புகள் உட்குளமையாலும்; தங்கள் மலம் கழுவுவார் வந்து சார்தலிணம் - தங்களது அழக்கை நீக்கிக் கொள்பவர் வந்து சேர்தலிணமும்; எங்கள் பிராட்டியும் எம்கோனும் போன்று இசைந்த - எங்கள் தலைவியாகிய உமாதேவியாரும் எங்கள் தலைவனாகிய சிவனும் போல ஒத்து விளங்குகின்ற; பொங்கு மடுவில் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்து - ஊள்ளும் நீரையுடைய குளத்தில் புகுந்து பலமுறை பாய்ந்து; நம் சங்கம் சிலம்ப - எங்கள் முகைகளிலுள்ள சங்கு ஊலைகள் ஒலிக்கவும்; சிலம்பு கலந்து ஆர்ப்ப - காலில் அணிந்துள்ள சிலம்புகள் வளையல்களின் ஒலிகளுடன் கலந்து ஒலிக்கவும்; கொங்கைகள் பொங்க - முகைகள் மேலெழவும்; குடையும் புனல் பொங்க - பிளக்கப்படும் நீர் மேலெழவும்; பங்கயப் பூம்புனல் பாய்ந்து ஆடு - தாமரை நிறைந்த அழகிய நீர் தாவி நீராடுவாயாக.

(வி-ரை) அக்கண்ணியர் நீராடும் முறையும் அவர்களின் இறையன்பும் மேலும் தெளிவாக்கப்பெற்றுள்ளன. ஆடும் தீர்த்தமாக இறைவன் உள்ள என முன் பாடலிற் கூறிய கண்ணியர், அப்பொய்கை உமையும் சிவனும் போல இருப்பதாக இப்பாடலிற் கூறி மகிழ்கின்றனர். குவளை, பங்கயம், குருகினம், அரவம், மலங்கழுவுதல் ஆகிய

வைகளை அதற்கு ஏதுவாகக் காட்டினர். இவை பொய்கையில் இயல்பாக உள் குவளைமலர் கண்ணையும், பங்கயம் முகத்தையும், குருகு இனம் வளையல்களையும், அரவம் பாம்பையும், மலம் கழுவுவார் அடியார்களையும் குறித்தவால் பொய்கை உமையை ஒத்தது. அம் கம் குருகு - அழகிய கைகளில் உள்ள வளையல்கள். குவளைக்கார் மலர் - கரிய கண்டத்தையும், பங்கயமலர் திருமுகத்தையும், அங்கம் குருகு இனம் - உடலின் வெண்ணீறையும், அரவம் உடலிலணிந்த பாம்புகளையும், மலங் கழுவுவார் - அடியவர்களையும் குறித்தவை பொய்கை இறைவனை ஒத்தது. அங்கம் குருகு - உடலில் உள்ள வெண்ணீறு இவ்வாறன்றிக் குவளைக்கார் மலர் உமையின் உருவத்தையும், பங்கய மலர்கள் இறைவரின் உருவத்தையும், அங்கம் குருகினம் உமையின் கைகளிலணிந்த வளையல்களையும், பின்னும் அரவம் இறைவனின் உடலிலணிந்த பாம்புகளையும், மலங்கழுவுவார் இவ்விருவரின் அடியவர்களையும் குறிப்பதாகவும் கொள்ளலாம். அக்கண்ணியர் இறைவனது நினைப்பொடு மடுவிற்பாய்ந்து சங்கம் சிலம்பச் சிலம்பு ஆர்ப்பப்பினல் பொங்கப் புனல் குடைந்து நீராடினர் என அவர்கள் நீராடிய முறையை விளக்கிக் கூறினர். எதனையும் இறைவனாகக் காணுதல் அடியவர் இயல்பு என்பதையும், பிறவிப் பிணை நீங்கி வீடு பெறுதற்கு இது வழி என்பதையும் இப்பாடலினால் உணர்த்தினர். உலகப் பேறுகளுக்கும், இறைவனின் திருவடிகளைப் பெறுதற்கும் திருவருட்சத்தி வேண்டுமாதலின் இறைவனுடன் எம்பிராட்டியையும் ஒருங்கு போற்றினர். குருகு - (1) வளையல்; (2) பறவை. மலம் - (1) அழுக்கு (2) மும்மலம். ஆடேல் - விபங்கோள் விளைமுற்று.

14. காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாகக்

கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
சீதப் புனலாடிச் சிறும் பலம்பாடி

வேதப் பொருள்பாடி யப்பொருளா மாபாடிச்

சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி

யாதி திறம்பாடி யந்தமா மாபாடிப்

பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்

பாதத் திறம்பாடி யாடேலோ ரெம்பாவாய்.

(ப-ரை) காதா ஆர் குழையாட - காதல்களில் அணிந்த குழைகள் அசையவும்; பைம்பூண் கலன் ஆட - அழகிய அமைப்பு உள்ள அணிகள் அசையவும்; கோதை குழல் ஆட - மானை அணிந்த கூந்தல் அசையவும்; வண்டின் குழாம் ஆட - மானையின் மேல் உள்ள வண்டுக் கூட்டம் அசையவும்; சீதப் புனல் ஆடி - குளிர்ந்த நீரில் குளித்து; சிறும்பலம்பாடி - இறைவன் விளங்குகின்ற அம்பலத்தைத் துதித்து; வேதப் பொருள் பாடி - வேதங்களின் பொருளாகப் உள்ள இறைவனைப்

போற்றி; அப்பொருள் ஆம் ஆ பாடி - அப்பொருளாக உள்ள முறை மையைப் போற்றி; சோதி திறம்பாடி - இறைவன் ஒளி வடிவாக உள்ள முறைமையைப் போற்றி; சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி - அவர் அணிந்துள்ள கொன்றை மாலைபைப் போற்றி; ஆதி திறம்பாடி - எல்லாவுலகுக்கும் இறைவன் தொடக்கமாக உள்ளமையைப் போற்றி; அந்தம் ஆம் ஆ பாடி - எல்லாவுலகுக்கும் அவன் முடிவிடமாக உள்ளமையைப் போற்றி; பேதித்து நம்மை வளர்த்து எடுத்த - உலகியலில் உவர்ப்பு வருமாறு வேறுபடுத்தி எங்களைக் காத்து மேல்நோக்கம் பெறச்செய்த; பெய்வளை தன் பாதத் திறம் பாடி - அருட் சக்தியின் திருப்பாதங்களின் பெருமையைப் போற்றி; ஆடேல் - நீராடுவோமாக.

(வி-ரை) சன்னியர் நீராடிய முறைமையினையும் நீராடும்போது இறைவனைப் போற்றிய முறைமையினையும் மேலும் தெளிபெற இப்பாடலிற் கூறினார். குழை, கைல், குழல், வண்டு என்பன அசைதல் அக்கன்னியர் நீராடற்கண் கொண்ட ஈடுபாட்டை உணர்த்துவன. ஏனைய அடிகள் அவர்கள் நீராடலின் போது பாடல்களைப் பாடிய முறைமையை உணர்த்துவன. இறைவனின் உருவமாக இருத்தலின் நீரையும், இறைவன் வீற்றிருத்தலின் அம்பலத்தையும், இறைவனை அறிவுறுத்தலின் வேதப் பொருளையும், அருள் புரிந்து ஆட்கொள்ளுதலின் அவன் அருட் திறத்தையும், அவனை உணர்த்தலின் கொன்றை மாலைபையும், உலகம் நிலைபெறுதற்கும் பயன் பெறுதற்கும் காரணமாதலின் அவனின் ஆதியும் அந்தமும் ஆகிய இயல்புகளையும், இறைவனிடம் வழிப்படுத்தலின் திருவருட் சக்தியையும் போற்றினார். கோதை - மாலை. ஆம் ஆ - ஆகும் ஆறு. பேதித்தல் - வேறுபடுத்தல். வளர்த்தல் - காத்தல். எடுத்தல் - ஞான நிலைக்கு ஆக்குதல். பெய்வளை - அன்மொழித் தொகை. ஆட, பாடி, ஆடு என இணைக்க. உளத்திற்கு உவமை ஊட்டலின் 'சீதப்புனல்' என்றனர். பெய்வளை இறைவனின் சக்தி இரு நிலைகளை உடையது:- (1) திருவருட் சக்தி - உலகியலில் வெறுப்புற்ற ஆன்மாவை இறைவனிடம் வழிப்படுத்துவது (2) திரோதானசக்தி - ஆன்மாவை உலகியலில் ஈடுபடுத்தி வெறுப்புறச் செய்வது. பேதித்த பெய்வளை - திரோதான சக்தி. ஆட, பாட என்பன சொற்பின்வரு நிலை அணி. பாய்தல் - தாவுதல்.

15 ஓரொருகா லெம்பெருமா னென்றென்றே நம்பெருமான்

ஓரொருகால் வாயோவான் சித்தங் களிசூர

நீரொருகா லோவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பய்

பாரொருகால் வந்தனையான் விண்ணோரைத் தான்பனியான்

பேரையைற் கிங்கனே பித்தொருவ ராமாறு

மாரொருவ ரிவ்வண்ண மாட்கொள்ளும் வித்தகர்தான்

வாரொருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம் பாடி

யேருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

(ப-ரை) வார் உருவப் பூண்முலையீர் - கச்ச அணிந்த அழகிய அணிகள் அணிந்த முலையினையுடைய பெண்களே; ஓர் ஒருகால் நம் பெருமான் என்று என்று - ஒவ்வோர் நேரத்தில் எம் தலைவனே என்று; நம் பெருமான் சீர் ஒருகால் வாய் ஓவான் - எங்கள் இறைவனின் புகழை இடைவிடாமல் வாயினூற் கூறுகின்றான்; சித்தம் களி கூர - உள்ளம் உவகை கொள்ள; கண் நீர் ஒருகால் ஓவா நெடும் தாரை பனிப்ப - கண்களினின்றும் நீர் ஒரு சமயமும் ஓயாது நெடிய தாரை யாகப் பொழிய; ஒருகால்பார் வந்தனையாள் - ஒருகால் நிலத்தில் விழுந்து வணங்குகின்றாள்; விண்ணோரைத் தான் பணியாள் - மந்திரைத் தேவர் களைச் சிறிதும் வணங்காள்; பேர் அரையநீரு ஒருவர் பித்து ஆமாரும் இங்ஙனே - போரசனைய இறைவனுக்கு ஒருவர் மயங்கிவயப்பறும் முறைமை இத்தன்மையதே போலும்; இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர் ஆர் - இவ்வகையாக அடிமை கொள்ளும் மேலான இறைவர் யாரோ அவரது; தான் வாய் ஆர நாம் பாடி - திருவடிகளை வாயினால் நிறைய நாங்கள் துதித்து; ஏர் உருவப் பூம்புணல் பாய்ந்து ஆடு - அழகு மிக்க பொலிவான நீரிலே தாவி ஆடுவோமாக.

(வி-ரை) இறையன்பின் தலைநின்ற அக்கன்னியருள் ஒருத்தியின் சொல்லும் செயலும் எவ்வாறு இருந்தன என்பதை இன்னொருத்தி ஏனைய கன்னியருக்குக் கூறும் வகையாக இப்பாடல் உள்ளது. தம் தோழியரின் இளமைச் சிறப்பு நோக்கி 'வாருருவப் பூண்முலையீர்' என விளித்தான். இவள் கூறிய அவ்ஒருத்தி பக்தியிருதியினால் அவளது செயலும் சொல்லும் அவள் வயமில்லாதன ஆயின ஆதலின் 'எம்பெருமான் என வாய் ஓவான்' எனவும், 'ஓவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்ப' எனவும், 'பாரொரு கால் வந்தனையாள்' எனவும் 'விண்ணோரைப் பணியாள்' எனவும் 'பித்தொருவர்' எனவும் கூறினாள். இவை அடிக்கடி தொடர்ந்து திகழ்ந்தன என்பாள் 'ஓரொருகால்' எனவும், இறைவன் பெயரைப் பன்முறை கூறினாள் என்பாள் 'என்று என்று' எனவும், 'அந்நிலை - உணர்வு கடந்தது என்பாள் 'பித்தொருவர்' எனவும், இவ்வகையாக அவளை ஆக்கியவன் இறைவனே என்பாள் 'ஆர் ஒருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்' எனவும், அத்தகைய அருளாளனை நாங்கள் என்றும் துதிக்க வேண்டும் என்பாள் 'வாயார நாம் பாடி' எனவும் கூறினாள். ஓர் ஒருகால் - அடிக்கடி. சீர் - புகழ். தாரை - நீர். பனித்தல் - பனித்துளி போல விழுதல். வந்தனை - வணக்கம்; வந்தனையாள் - வணக்கத்தை உடையவள்; வந்தனை + ஆள். ஆள் - பெண்பால் விருதி.

16. முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையா

ளென்னத் திகழ்ந்தெம்மை யாளுடையா ளிட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
பொன்னஞ் சிலப்பிற் சிலம்பித் திருப்புவ

மென்மைக் சிலைகுலவி நந்தம்மை யாளுடையா
 டன்னிற் பிரிவிலா வெங்கோமா னன்பர்க்கு
 முன்னியவ னைமக்கு முன்கரக்கு மின்னாளுளே
 யென்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய்.

(ப-ரை) மழை - மேகமானது; கடலை முன்னி கருக்கி எழுந்து -
 கடலை அடைந்து நீரை முகந்து மேலே எழுந்தது; உடையாள் என்னத்
 திகழ்ந்து - எங்கள் உமையம்மையரின் திருமேனிபோலக் கருமையாகத்
 தோன்றி; எம்மை ஆள் உடையாள் இட்டு இடையில் மின்னிப்
 பொலிந்து - எங்களை ஆளுடைய உமையம்மையின் சிறிய இடையைப்
 போல மின்னவைச் செய்து விளங்கி; எம்பிராட்டி திருவடிமேல்
 பொன்னம் சிலம்பின் சிலம்பி - எங்கள் தலையியாகிய உமாதேவியாரின்
 திருவடிகளில் அணிந்த பொன்னாற் செய்த அழகிய சிலம்பைப் போல
 ஒலித்தது; திருப்புருவம் என்னச் சிலைகுலவி - உமாதேவியாரின் திருப்
 புருவம் போல வானவில்லைத் ஆகாயத்தில் தோற்றுவித்து; நந்தம்மை
 ஆளுடையாள் தன்னில் பிரிவினா எங்கோமான் அவள் - எங்களை
 ஆளுடைய உமையம்மையின் நீங்காது நிற்கும் எங்கள் தலைவராகிய;
 இறைவனும் உமையம்மையாரும்; அன்பர்க்கும் நமக்கும் முன் முன்னிச்
 சுரக்கும் - வழிபடும் அன்பர்க்கும் அடியவராகிய எங்களுக்கும் முன்னே
 தோன்றி நல்குகின்ற; இன் அருள் என்ன மொழியாய் - இனிய
 அருளைப் போல பொழிவாயாக.

(வி-ரை) திருவருளின் தொழிற் பாட்டை முன்னைய பாட்டினே
 குறிப்பிட்ட அக்கன்னியர், அத்திருவருள் மழையாக தின்று உலகினைக்
 காத்தலையும், அது சக்தியை நினைவுறுத்தலையும் அறிவுறுத்தினர்.
 பொய்கையை அருட் சக்தியாகப் போற்றிய அப் பெண்கள், இப்
 பாடலில் மேகத்தை உமாதேவியராகத் துதிக்கின்றனர். மேகத்தின்
 கரிய நிறம் உமையம்மையின் கரிய நிறத்திற்கும், மின்னல் உமையம்
 மையின் இடைக்கும், இடியொலி உமையம்மையின் சிலம்பொலிக்கும்,
 வானவில் உமையம்மையின் கண் புருவத்திற்கும், மழையை உமையம்
 மையின் அருளுக்கும் ஒப்பாகக் கூறியுள்ளனர். சுருக்குதல் - முகத்தல்.
 உமையம்மைக்கு உண்மை அடியவராய் தொடர்பினால் 'எம்மை
 ஆளுடையாள்' 'எம்பிராட்டி' எனக் கூறினர். வடிவும் வண்ணமும்
 நோக்கிமின்னலை இடைக்கும், பயன் நோக்கி மழையைத் திருவருளுக்கும்,
 ஒலித்தற் தொழிலினால் இடியைச் சிலம்பிற்கும், வடிவத்தினால் வான
 வில்லைக் கண்ணின் புருவத்திற்கும், வண்ணத்தினால் மேகத்தினை
 உமைக்கும் உவமை கூறினர். இட்டு இடை - சிறிய இடை. என்ன,
 இன் - உவமை உருபுகள். பொன்னம் = பொன் + அம். இறைவனும்
 இறைவியும் தம் அன்பர்க்கும் அடியவர்க்கும் தாராளமாக அருளை
 வழங்குதலைக் குறிப்பிட்ட அவர்கள் அது போல உலகிற்று நீரை

வழங்கும்படி மேகத்தை வேண்டினர். வீட்டியல் நெறிக்குத் திருவருள் போல உலகியல் நெறிக்கு மழை இன்றியாதது ஆதலின், இறையருள் வேண்டிய அக்கன்னியர் மழையையும் வேண்டினர். பொழியாய் - பொழிவாயாக. இறைவனும் சக்தியும் பிரிவிலாதவை என்பதையும் உணர்த்தினர். இறைவன், சக்தி என்பன பரம்பொருளின் இருவகை நிலைகள். ஆளுடையாள் திரோதான சக்தியையும், பிராட்டி என்பது திருவருட் சக்தியையும் குறிக்கும் எனவும் கூறுவர். மூன்னி - முற்பட்டு. இப்பாடல் மழை வேட்டலைக் குறித்தது.

7. செங்கண வன்பாந் நிசைமுகன்பாந் நேவர்கள்பா
 லெங்கு மிலாததோ ரின்பநம் பாலதாக்
 கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
 யிங்குநம் மில்லங்க றோறு மெழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகளை
 யங்க னைசை யடியோங்கட் காரமுதை
 நங்கள் பெருமாளைப் பாடி நலந்திகழப்
 பங்கயப் பூம்புணல்பாய்ந் தாலேலோ ரெம் னாவாய்

(ப-ரை) செங்கணவன் பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள் பால் - சிவந்தகண்ணுள்ள திருமாலிடமும் நான்கு முகமுள்ள பிரமாலிடத் திலும் ஏனைத் தேவர்களிடமும்; எங்கும் இல்லாத ஓர் இன்பம் - எல்லா உலகங்களில் உள்ளவர்களிடமும் இல்லாத ஒப்பற்ற பேர் இன்பத்தை; கொங்கு உண் கருங்குழலி - மணம் பொருந்திய கரிய கூந்தலை உள்ள இறைவி; நம்பாலதாக - எங்களிடம் உண்டாகும்படி அருள் செய்ய; நம் தம்மை கோது ஆட்டி - எங்களைக் குற்றங்களினின்றி நீக்கி; இங்கு நம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளி - இவ்வுலகில் எங்களின் வீடுகளாகிய உள்ளங்கள் தோறும் வந்து இருந்து; செங்கமலப் பொற்பாதம் தந்தருளும் சேவகளை - சிவந்த தாமரை போலும் அழகிய திருப் பாதங்களை நாங்கள் வணங்குதற்காகத் தந்து அருள்செய்யும் வீர முள்ளவனை; அங்கண் அரசை - அழகிய அருட்கண்ணுடன் அரசனாக விளங்குபவனை; அடியோங்கட்டு ஆர் அமுதை - அடியவர்களாகிய எங்களுக்கு அரிய அமுதாக உள்ளவனை; எங்கள் பெருமாளை - எங்களுக்குத் தலைவனாக உள்ளவனை; நலம் திகழ பாடி - நன்மை பயக்கு மாறு பாடி; பங்கயப்பூம்புணல் பாய்ந்து ஆடு - தாமரை நிறைந்த தெள்ளிய பொய்கையில் தாவி ஆடுவாயாக.

(வி-ரை) இறைவன் அடியவர்க்கு அருளுத்திறனை இப்பாடலில் கூறுகின்றனர். இறைவி தரும் இன்பம் - திருமால் பிரமா முதலிய வர்களும் பிறரும் பெற இயலாத ஒப்பற்ற இன்பம்' என்பார் 'செங்கணவன்பால் திசைமுகன்பால் எங்கும் இலாத ஓர் இன்பம்' எனவும்,

அப்பேரின்பம் அடியவர்க்கு எளிதாகக் கிடைக்கிறது என்பார் 'நம் பாலதா' எனவும், இறைவன் அடியவர்க்கு அருளுந்திறனை 'இன்பம் நம்பர்லதா - தந்தருளும்' எனவும் கூறினர். கோதாட்டல், இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளல், பொற்பாதம் அருளல், ஆரமுதாதல், இன்பம் அருளல் என்பன இறைவன் அடியவர்களுக்கு அருளும் முறைகளாம். இறைவியைக் 'கொங்கு உன் கருங் குழலி' எனவும், இறைவனைச் 'சேவகை' ஆர் அமுது, அம் கண் அரசு, பெருமான், எனவும் கூறினர். பொய்கையின் சிறப்பைப் 'பங்கயப் பூம்புனல்' என்றனர். கொங்குண் = கொங்கு + உண். ஓர் - ஒப்பற்ற. பால் - ஏழாம் வேற்றுமை உருபு. ஆ - ஆக; ஈறு குன்றிய வினைபெச்சம். அமுது, இல்லம் - உருவகங்கள். கண் - அருள். பூம்புனல் - பண்புத் தொகை. செங்கணவன் = செம் + கண் + அவன். ஓர் இன்பம் பாலதாக இறைவி அருள் நம்மைக் கோதாட்டி எழுந்தருளப் பொற்பாதம் தந்தருளும் பெருமானைப் பாடிப் புனல் ஆடு' எனச் சேர்க்க.

18. அண்ண மலையா னடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்

விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றற்போற்
கண்ணா ரிரவி கதிர்வந்து காரகரப்பத்

தண்ண ரொளிமழுங்கித் தாரகைக டாமகல்

பெண்ணாகி யாண யலியாய்ப் புறங்கொளிரே

விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேரூகிக்

கண்ண ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்

பெண்ணையிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாலேலோ ரெம்பாவாய்.

(ப-ரை) அண்ணமலையாள் அடிக்கமலம் சென்று இறைஞ்சும் - திருவண்ணாமலையில் எழுந்தருளியுள்ள திருவடிகளைச் சென்று தொழுகின்ற; விண்ணோர் முடியின் தொகை வீறு அற்றற்போல் - தேவர்களின் முடிகளில் உள்ள மணிக்கூட்டங்கள் தம் சிறப்பை இழந்தமை போல; காரகரப்ப கண் ஆர் இரவி வந்து - இருள் நீங்க இறைவனின் வலக்கண்ணை விளங்குகின்ற சூரியன் தோன்றுதலும்; தன் ஆர் ஒளி மழுங்கித் தாரகைகள் தாம் அகல - குளிர்ந்த நிறைந்த ஒளி குன்றி விண்மீன்கள் நீங்குதல் போல; பெண் ஆகி ஆண் ஆய் அன்ஆய் - பெண்ணும் ஆணும் இவை அல்லாத அலிஆகியும்; பிறங்கு ஒளி சேர் விண் ஆகி - விளங்குகின்ற சூரிய சந்திரர் என்னும் இரு ஒளிகள் விளங்குகின்ற ஆகாயம் ஆகியும்; இத்தனையும் வேரூகி - இவைகள் எவையும் அல்லாத வேறு பொருள்கள் ஆகியும்; கண் ஆர் அமுதம் ஆய் - அகக்கண்ணினாற் பருகுதற்குரிய அமுதம் ஆகியும்; நின்றான் கழல் பாடி - விளங்குகின்ற இறைவனின் திருவடிகளைத் ததித்து; இப் பூம்புனல் பாய்ந்து ஆடு - இந்த தெளிந்த பொய்கையிலே குதித்து ஆடுவாயக; ஓர் எம்பாவாய் - ஒப்பற்ற எம் தோழியே!

(வி-ரை) இறைவனின் அத்துவித நிலையை ஒருபெண் இன்னொரு பெண்ணுக்குக் கூறுவதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. திருமாலும் பிரமாவும் அடியையும் முடியையும் அறியொழைபடி இறைவன் ஒளியுருவாக நின்ற சிறப்பும், இப்பதிகத்தை அருளிய சிறப்பும், மிகப்பழைமையான சிவத்தலம் என்னும் சிறப்பும் திருவண்ணாமலைக்கு உண்டு என்னும் உயர்வு தோன்ற இத்தலத்தின் பெயரால் இறைவனை 'அண்ணாமலையான்' என்றனர். அடிக்கமலம் - உருவகம். இறைவனைத் தேவர் வணங்கும் போது அவர்களின் முடிகளின் மணிகள் ஒளியிழந்தன எனக் கூறி இறைவனின் மிக்க பெருமையை உணர்த்தினர். இதனைச் சூரியன்முன் விண்மீன்கள் ஒளியிழத்தலுக்கு உவமையாகக் கூறியுள்ளனர். வீறு - பொலிவு. இறைவன் எங்கும் எல்லாமாகவும் உள்ள தன்மையைப் 'பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்... விண்ணாகி மண்ணாகி... வேருகி - அமுதமுமாய்' எனக் கூறினர். நின்றான் - வீணையாலையும் பெயர். கார் - இருள். வந்து என்பது வர என்னும் பொருளது. காரணப் பொருட்டாக வந்தது. இரவி டவருதல், கார் கரத்தல், தாரகை மழுங்கள் ஆகியவைகளால் புலரிக்காலத்தை உணர்த்தினர். வீற்றாற்போல், கதிர்வர, கார் கரப்ப, தாரகை அகல, கழல்பாடி ஆடு என இணைக்க.

19. உங்கையிற் பிள்ளை யுனக்கே யடைக்கலமென்றங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் மச்சத்தாலெங்கப் பெருமா னுனக்கொன் றுரைப்போங்கே
 லெங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க வெங்கை யுனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
 கங்குல் பகலெங்கண் மற்றென்றுங் காணற்க வீங்கிப் பரிசே யெமக்கெங்கோ வல்குதியேல்
 எங்கெழிலென் ஞாயி ரெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

(ப-ரை) எங்கள் பெருமான் - எங்களின் தலைவனே!; உம்கையில் பிள்ளை உமக்கே அடைக்கலம் - உமது கையில் விட்ட பிள்ளை உமக்கே அடைக்கலம்; என்று அப்பழஞ் சொல் புதுக்கும் எம் அச்சத்தால் - என்று தொன்று தொட்டுவரும் பழமொழியினை மீண்டும் நினைவுபடுத்தல் பொருத்தம் அன்று என்னும் உணர்வினால்; உனக்கு ஒன்று உரைப்போம் கேள் - இறைவனாகிய உமக்கு ஒரு விண்ணப்பம் மொழிகின்றேம் அதனை ஏற்றுக்கொள்க; எம் கொங்கை நின் அன்பர் அல்லார்தோள் சேரற்க - எங்கள் தனங்கள் நினக்கு அடியவரல்லாரின் தோளைச் சேராமல் இருப்பனவாக; எம் கை உனக்கு அல்லாது எப்பணியும் செய்யற்க - எமது கைகள் எங்கள் தலைவராகிய உமக்கே அன்றிப்பிறரெவர்க்கும் எத்தொண்டும் செய்யா திருப்பனவாக; எம் கண் கங்குல் பகல் மற்று ஒன்றும் காணற்க - எங்கள் கண்கள் இரவிலும்

பசுலிலும் உணியை யன்றி வேறொரு பொருளையும் காணாது இருப்பவனாக; இங்கு இப் பரிசே எமக்கு எம்கோள் நக்குதியேல் - இவ்வுலகில் இவ்வாறே எங்களுக்கு எங்கள் தலைவனாகிய நீ அருள்வாயானால்; ஞாயிறு எங்கு எழில் எமக்கு என் - சூரியன் கீழ்த் திசையன்றி வேறு எந்தத் திசையில் உதிப்பினும் எமக்கு வருபயன் இன்று.

(வி-ரை) இறைவனின் அடியார்கள் தமக்கெனச் செயல் இல்லாதவர்; இறைவனையே யாண்டும் கண்டும் கேட்டும் உற்றும் இன்புறும் இயல்பினர் என்பதை உணர்த்தினர். எம்பெருமான் என்பது அண்மை விளி. 'உங்கையிற் பின்னை உனக்கே அடைக்கலம்' என்பது பழமொழி. 'ஒருவரிடத்து ஒருபொருளை அடைக்கலமாக ஒப்புவித்தால் அதனைக் காப்பது அவரது கடமை' என்பது இப்பழமொழியின் பொருள் சிறுவர்களைக் கல்விக்காக ஆசிரியரிடம் இவ்வாறு ஒப்படைத்தல் பண்டைய வழக்கு. இதனைக் கூறியதனால் 'அடியவராகிய தம்மை ஆதரித்தல் இறைவனின் கடமை' என்பதை உணர்த்தினர். இவைகளை வேண்டாதல் தமக்குத் தகுதியன்று என்பார் 'அப்பழஞ் சொல் புதுக்கும் எம் அச்சத்தால்' என்றுகூறினர். புதுக்குதல்-மீண்டும் சொல்லுதல். பெரியவர்பால் எளியவர் பணிவாகச் சொல்வது போல் 'உனக் கொண்டு உரைப்போம் கேள்' என்றனர். சேரற்க, செய்யற்க, காணற்க என எதிர்மறை வகையால் வேண்டினர். இவை மனமொழிமெய்களைத் தூய்மை செய்வன. அன்பொருடு கூடல் இறை பணிக்கும், இறைபணி இறைவனைக் காணற்கும். அது பேரின்பத் திற்கும் வழிபடுதலுடன் பிற வரங்கள் வேண்டுவனவல்ல என்பதும், இறைபணி செய்வார் பிறவற்றைப் பற்றிக் கவலை கொள்ளார் என்பதும் குறித்து 'எங்கெழில் என் ஞாயிறு' என்றனர். சேரற்க முதலிய மூன்றும் எதிர்மறை வியங்கோள் வினைமுற்று. அப்பழஞ்சொல் என்பதில் அ - பண்டறி சுட்டு.

20 போற்றி யருளுகநின் னுதியாம் பாதமலர்

போற்றி யருளுகநின் னந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கு மீறு மிணையடிகள்

போற்றிமா னொழுக்கனுங் காணாத புண்டரிகம்
போற்றியா முய்வொட கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியா மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.

(ப-ரை) போற்றி நின் ஆதியாம் பாதமலர் அருளுக - (இறைவனே!) நின்னை வணங்குகின்றோம், எப்பொருட்கும் முற்பட்ட நினைதுருவடி மலர்களைத் தந்தருள்க; போற்றி நின் அந்தமாம் செந்தளிர்

கண் - நினை வணங்குகின்றோம் எப்பொருட்கும் முடிவிடமாகிய செவ்விய தளர்களாகிய திருவடிகளைத் தந்தருளுக; போற்றி எவ் வுயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம் அருளுக - வணங்குகின்றோம் எல்லா உயிர்களுக்கும் தோற்றுதற்குரிய அழகிய நினை திருவடிகளைத் தந்தருளுக; போற்றி எல்லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூம் கழல்கள் - வணங்குகின்றோம் எல்லாவுயிர்களுக்கும் பயன்களை நுகர்விக்கும் அழகிய திருவடிகளைத் தந்தருளுக; போற்றி எல்லாவுயிர்க்கும் ஈரம் இணையடிகள் அருளும் - வணங்குகின்றோம் எல்லா உயிர்களுக்கும் ஓடுங்குதற் குரிய இரு திருவடிகளைத் தந்து அருளுக; போற்றி மால் நான் முகன் காணாத புண்டரிகம் அருளுக - வணங்குகின்றோம் திருமாலும் பிரமாவும் காணற்கு அரிய தாமரை போலும் நினை திருவடிகளை; போற்றி யாம் உய்ய ஆட்கொண்டு அருளும் பொன்மலர்கள் - வணங்குகின்றோம் அடியவர்களாகிய நாங்கள் நன்மை பெறும்படி எங்களை அடிமையாக ஏற்று அருள்புரியும் பொன்போலும் மலர்களாகிய திருவடிகளை போற்றி யாம் மார்கழி நீராடல் அருளுக - வணங்கிப் போற்றுகின்றோம் நாங்கள் மார்கழி மாதத்திலே வரும் நீராடல் நோன்பினைத் தந்தருளுக.

(வி-ரை) போற்றி - வணங்குகின்றோம். இதனை இறைவன் திருப் பெயர்களுடன் இணைத்து மந்திரமாகக் கூறுதல் கிரபு. நீராடிய பெண்கள் இறைவன் தங்களைக் காக்க வேண்டுமென வேண்டுகலை இப்பாடல் தெரிவிக்கின்றது. திருவடி - திருவருள். இறைவனின் ஐந்தொழிலையும் திருவருளே நிகழ்த்துதலின், திருவருளை - வாழ்த்தித் துதித்தனர். வரம் தரும்படி இறைவனை வேண்டினர். செந்தளிர், புண்டரிகம், பொன்மலர், என்பன உருவகங்கள். அந்தமாம் என்பதனால் அருளலும், தோற்றமாம் என்பதனால் படைத்தலும், போகமாம் என்பதனால் காத்தலும், ஈரம் என்பதனால் அழித்தலும், காணாத என்பதனால் மறைத்தலும், உணர்த்தினர். உயிர்கள் மலத்தின் நீங்கி வீடுபெற ஐந்தொழில் துணையாதலின் இதனால் ஐந்தொழிலையும் போற்றினர். இறைவனை அடைதற்கு மிக எளிய நெறியைத் தருதலின், மார்கழி நீராடலையும் வாழ்த்தி வேண்டினர். நீராடல் - தொழிலாகுபெயராய் அந்நோன்பை உணர்த்திற்று. அந்தம் - முத்திநிலை. தோற்றம் - படைத்தல். காணாமை - மறைத்தல். எத்தகைய உயர்ந்தவரும் மறைப்புக்கு அளாவர் என்பதை இதனை குறிப்பிட்டனர். போற்றி என்பது முறை வருதலின் இப்பாடல் சொற்பின் வருநிலையணி.

திருச்சிற்றம்பலம்

திரு அம்மாளை

அம்மாளை என்பது பண்டைத் தமிழகத்தின் மகளிர் விளையாட்டுகளுள் ஒன்று. மகளிர் பலர் கூடியிருந்து வாயிலில் ஒருவர் புகழைப் பாடிக் கொண்டு இரண்டு கைகளினாலும் அம்மாளைக் காய்களை மேலே எறிந்து விளையாடுவதாகும். ஒருவர் மூன்று அம்மாளைக் காய்களை வைத்திருப்பர். இருகைகளிலும் இரண்டும், மேலே ஒன்றும் இருக்கும். ஒருகையிலுள்ள காயை மேலே எறிந்து மேலேயிருந்து வரும் காயைப் பிடிப்பர். இருகைகளிலும் உள்ள காய்களை மாறிமாறி மேலே எறிந்து திறமையாக விளையாடுவர். அப்போது விளையாடும் பெண்ணும் ஏனையோரும் சேர்ந்து பாடுவர். காய் தவறி நிலத்தில் விழுந்தால் வேறொரு பெண் விளையாடுவள். எறிந்து இவ்வாறன்றி எல்லோரும் ஒரே நேரத்திற் காய்களை எறிந்து விளையாடுவதும் உண்டு.

அம்மாளைக் காய்கள் சிறு பந்து போன்றவை. பாரமற்ற மரக் கட்டைகளாற் செய்யப் பெற்று வெவ்வேறு நிறற் தீட்டப் பெற்றவை. அரசமகளிர் பொன், முத்து, பளிங்கு, மரகதம், மாணிக்கம், பவளம் முதலியவைகளினூற் செய்த அம்மாளைக் காய்களை உபயோகித்ததாகச் சில நூல்கள் கூறுகின்றன. அம்மாளைக்காய்களை உபயோகித்து விளையாடுவதால் அம்மாளை எனப் பெயர் பெற்றது. அம்மாளை எனவும் கூறுவர். காய்களை இருகையினாலும் மாறிமாறி எறிந்து ஏந்துவதும், அவ்வாறு செய்யும்போது பாடுவதும் இதிலுள்ள சிறப்புகளாகும். பாடிக் கொண்டே ஆடுவதால் பல்வகை வரிக் கூத்துகளுள் இதுவும் ஒன்றாக விளங்கியது. ஒருங்கு சேர்ந்து விளையாடுங்கால் ஒருவர் ஒரு பொருள் பற்றி வினாவுவதும், ஏனையோர்விடை கூறுவதுமாக அமையும்.

அம்மாளைப் பாடல் பல்வகை வரிப்பாடல்களுள் ஒன்றாக உள்ளது. நாடோடிப் பாடல்களாக இருந்த அம்மாளைப் பாடல் நாளடைவில் இலக்கிய வடிவம் பெற்றது. இப்போது உள்ள அம்மாளைப் பாடல்களுள் மிகப் பழமை வாய்ந்தவை சிலப்பதிகாசம் வாழ்த்துதற் காதையில் வரும் அம்மாளை வரிப்பாடல்கள் ஆகும். இவை சோழ அரசனதும் புகார் நகரினதும் சிறப்புகளைத் தெரிவிப்பன. கலம்பகம், பின்னாத்தமிழ் ஆகிய நூல்களில் அம்மாளை ஓர் உறுப்பாக உள்ளது. இரட்டையர், பலபட்டைச் சொக்கநாதர் முதலிய புலவர்கள் சிலேடை நவம் அமைய அம்மாளைப் பாடல்களைப் பாடினர். இவர்களது பாடல்கள் பெரும்பாலும் தெய்வங்களைப் பற்றியன. புகழேந்திப் புலவர் பாடிய அல்லியரசாணி மாலை, பவளக் கொடி மாலை என்பனவும் அம்மாளைப் பாடல்களைப் போன்றனவே.

அம்மாணைப் பாடல்கள் கவித்தாழிசை அல்லது தரவு கொச்சகக் கலிப்பாவினூல் அமையும். நாடோடிப் பாடல்களின் பண்புகள், உலக வழக்குச் சொற்கள், ஒரு செய்தியை மீட்டும் சொல்லுதல், யாவருக்கும் விளங்கும் உவமைகள் என்பன அம்மாணைப் பாடல்களில் உள்ள பொது இயல்புகள், அம்மாணை என்பது தாய் என்னும் பொருளைத் தருவது. பொதுவாகப் பெண்களை அம்மாணை என்பர். இக்காலத்தில் இது அம்மணி என வழங்குகிறது. அம்மனை என்பது வீளிக்கும் போது அம்மானாய் என ஆகிறது இச்சொல் அடி தோறும் அதன் சுற்றில் வரும். அன்றேல் பாடலின் சுற்றில் வரும். ஒவ்வொரு அடியை ஒவ்வொருவராகப் பாடுவதும், ஒருவரே முழுப்பாடலையும் பாடுவதும் உண்டு. இவ் மகளிர்வினையாட்டு இக்காலத்தில் அருகிவிட்டது. அம்மாணை என்னும் சொல் பாடல்கள் தோறும் வருதலினாலும் இப் பாடல்கள் இப்பெயர் பெற்றன எனலாம்.

திருவாசகத்தில் வரும் அம்மாணைப் பாடல்கள் அம்மானாய் என்னும் விளியுடன் அமைந்துள். இருபது பாடல்கள் உள், பாடல் ஆறு அடிகளைக் கொண்டது. மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவண்ணாமலையில் தங்கியிருந்தபோது மகளிர் அம்மாணை வினையாடுவதைக் கண்டு இப்பாடல்களைப் பரடினார் என்பர். இறைவன் குருவாக வந்து திருப் பெருந்துறையில் ஆட்கொண்ட கருணைத் திறத்தை இப்பாடல்களினூற் புலப்படுத்துகின்றார். இவைகளினூற் பேருவகை மிக்குத் தோன்றுவதாகும். இறைவன் கருணையையும் இறையின்பத்தை (ஆனந்தக்களிப்பு) உணர்த்துதல் இப்பாடல்களின் உட்கோள் ஆகும்.

1. செங்கண் நெடுமாலும் சென்றிடந்துங் காண்பரிய பொங்கு மலர்ப்பாதம் பூதலத்தே போந்தருளி எங்கள் பிறப்பறுத்திட தெந்தரமும் ஆட்கொண்டு தெங்கு திரள்சோலைத் தென்னன் பெருந்துறையான் அங்கணன் அந்தணாய் அறைகூவி வீடருளும் அங்கருணை வாரீகழலை பாடுதுங்காண் அம்மானாய்.

(ப-ரை) அம்மானாய் - அம்மாணை ஆடும் பெண்ணே; தெங்கு திரள் சோலைத் தென்னன் பெருந்துறையான் அங்கணன் - தென்னே நிறைந்த சோலைகள் உள்ள பாண்டிய அரசனது திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளி இருப்பவனும் அருட் கண்கள் உள்ளவனும் ஆகிய இறைவன்; செங்கண் நெடுமாலும் சென்று இடந்து காண்பரிய - சிவந்த கண்களையுடைய உயர்ந்த நிலையினையுடைய திருமாலும் எங்கும் தேடித் திரிந்தும் காணற்கு அரிய; பொங்கு மலர்ப்பாதம் - அருட் நிறைவுள்ள மலர்போலும் திருவடிகளுடன்; பூதலத்தே அந்தணாய் போந்து அருளி-புவியின் கண் மக்கள் உருவில் ஞானகுருவாக வந்து அருள் செய்து;

எங்கள் பிறப்பு அறத்திட்டு - எங்களது பிறப்பை இல்லாமற் செய்து; எந்தரமும் ஆட்கொண்டு - எம்போகீவாரையும் அடிமையாக ஏற்று; அறைகூவி வீடு அருளும் - வனிந்து அழைத்து வீடு பேற்றைக் கொடுக்கும்; அம் கருணை வாய்கழல் - நல்ல கருணை உள்ள சிறந்த திருவடிகளை; பாடுதும் - பாடுவோமாக.

(வி-ரை) 'செங்கண்' உத்தம இலக்கணங்களுள் ஒன்று. 'நெடு' என்பது திருமாவிலி மிக்க பெருமையையும், மகாபலி என்னும் அசுரனின் வலிமை அழிக்க நெடுவுருக் கொண்டதையும் குறிக்கின்றது. இடந்து - அகழ்ந்து. இது திருமாவில் பன்றியாகிப் புவியுட் கீழாகச் சென்று இறைவனைத் தேடிய நிகழ்ச்சியைக் குறிக்கின்றது. 'பூதலத்தே போந்தருளி' என்பது இறைவன் ஞான குருவாக வந்து மணிவாசக சுவாமிகளுக்கு ஞானம் உணர்த்திய நிகழ்ச்சியைக் குறிக்கின்றது. தென்னக - பாண்டியன்; இச்சொல் இறைவனையும் குறிக்கும். 'வார்' என்பது கழலின் பெருமையை உணர்த்தும். அம்மாராய் என்பது விளிவேற்றுமை. காண் - முன்னிலை அசைச் சொல். கழல் என்பது ஆகுபெயர். பாதம் என்பது திருவருளை. அரிய பாதம் அடியவர்க்கு எளிதாதலையும், தனக்கு வலிய வந்து அருள் புரிந்ததனையும் அடிகள் உணர்த்தினார். அங்கணன், அங்கருணை, மலர்ப் பாதம், வாய்கழல் என்பன இறைவனின் பேரருளையும், பூதலத்தே வருதல் - அறை கூவுதல் - ஆட்கொள்ளல் - பிறப்பறுத்தல் - வீட்டுணல் என்பன அவரது ஐந்து அருட் செயல்களையும் உணர்த்தின. தரம் - நிலை, தகுதி. மலர்ப் பாதம் - உவமை. காண்பரிய = காண்பு + அரிய, காண்பு - தொழிற் பெயர். போந்து, கூன், கொண்டு, இட்டு, இருளும் கழல் என இணைக்க. பாடுதும் - உளப் பாட்டுத் தன்மைப்பன்மை வினைமுற்று; அம்மாராய் = அம்மாணை + ஆய். ஆய் - பெண். அன்றேல், அம்மாணை - அம்மாணை - பெண். அம்மாராய் - விளி வேற்றுமை. அங்கணன் = அம் + கண் + அன். அம் - அழகு. திருப்பெருந்துறை - அக் காலத்தில் பாண்டிநாட்டுக்கு உரியதாய் இருந்தது. இறைவன் குருவாக வந்து மணிவாசகரை ஆட்கொண்ட இடம். இப்போது ஆவுடையார் கோயில் எனப்பெயர்.

2. பாரார் விசம்புள்ளார் பாதாளத் தார்புறத்தார்
ஆராலுங் காண்டந் கரியான் எமக்கெளிய
பேராளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றி
வாரா வழியருளி வந்தென் உளம்புகுந்த
ஆரா அமுதாய் அலைகடல்வாய் மீன்விசிறும்
பேராசை வாரியனைப் பாடுதுங்காண் அம்மாராய்.

(ப-ரை) பாரார் - புவியில். உள்ளவர். விசம்பு - ஆகாயம் பாதாளம் - கீழலகு. புறத்தார் - இவைகளுக்கு அப்பால். உகிள

உலகங்களில் உள்வாசி, ஆராலும் - எவராலும். அரிபாள் - அரியவன். எமக்கு - எம் போன்ற அடியவர்க்கு. எளிய - காணற்கும் அருமைப் பெறுதற்கும் எளிமையான. பேராள் - பெருமை உள்வவன். பிச்சை ஏற்றி - பித்தத்தை உண்டாக்கி. வாரா வழி - மீண்டும் பிறவா நெறி; உளம்புகுதல் - உள்ளத்தில் இருத்தல். ஆரா அமுதாய் - தெவிட்டாத அமுதமாகி. அலைகடல் வாய் - அலைகளைபுகுடைய கடலின் கண். மீள் விசிறும் - மீண்டும் பிடிக்க வலை வீசும். பேராசை வாரியானை - பெரு விருப்புக்குரிய அருட் கடல் ஆக உள்வவன்.

(வி-ரை) பார், விசம்பு, பாதாளம் என முயலரும் கறினார். புறம் - ஏனைய இடங்கள். 'அண்டப் பகுதியில் உண்டப்பிறக்கம், அளப்பருந் தன்மை வளப் பெருங் காட்சி, ஒன்றனுக்கொன்று நின்று நெழில் பகரின், நூற்றொரு கோடியில் மேற்படவிரிந்தன' (திருவண்டப் பகுதி - 4) ஆதலின், அண்டங்கே எண்ணில எக்பது அடிகள் கருத்து காண்டல் - தொழிற் பெயர். பேராள் = பேர் + ஆள் + அஃ; பேர் - பெருமை; பெருமைபாவது முழுமுதல்வகுப் ஐந்தொழிக் புரிதல். ஆள் - ஆள்பவன். ஆராலும் என்பதில் 'உம் - உயர்வு சிறப்பு, பித்த எக்பது பிச்சு எனத் திரிந்தது. பித்த - இடையரு அக்பு. ஆர்தல் - நிறைதல். இஃது உரிச்சொல். வாய் - ஏழாய் வேற்றமை உருபு. விசிறுதல் - வீசுதல். வாரி - கடல். அரிபாள், பேராள், பெருத்துறைபாள், வாரியாள் என்பன இறைவனின் இயல்புகளை உணர்த்துவன. பிச்சேற்றல், வழி அருளல், வருதல், உளம்புகுதல், அமுதாதல், மீள் விசிறுதல் என்பன அவரின் அருட் செயல்களை உணர்த்துவன. மீள் விசிறுதல் என்பது இறைவன் பண்டு பாண்டிநாட்டில் திகழ்த்திய 4 திருவிளையாடல்களால் ஒன்றைக் குறிக்கின்றது. ஒரு முறை பாண்டிநாட்டுக் கடலில் மிக வன்மை படைத்த மீள் எவர்க்கும் அகப்படாது கொடுமைபல செய்தது. அதனால் பரதவகு அரசன் வகுத்தினால். அதற்காக இறைவன் பரதவகு வந்த மீள் அகப்படுத்திப் பரதவ தலைவன் மனோகப் பிறந்திருந்த உமையைத் திருமணம் செய்தார். இக்கதையைத் திரு விளையாடற் புராணம் வகைவிசை படலம் கூறுகிறது. அமுது உண்ட வரை இறவாமற் செய்வது, அமுது, கடல் என்பன உருவகிகளை, காண்டற்கரியவனும் பெருந்துறையாளும் வாரியனும் ஆகிய இறைவன் அமுதாய்ப் பிச்சேற்றி உளம்புகுந்த வழி வழி அருளினால் ஆதலின் அவனைப் பாடுதும் என்பதாம்.

3. இந்திரனும் மாலயனும் ஏனோரும் வானோரும்
அந்தரமே நிற்கச் சிவனவனி வந்தருளி
எந்தரமும் ஆட்கொண்டு தோட்கொண்ட நீற்றனும்

சிந்தனையை வந்துருக்குஞ் சீரார் பெருந்துறையான்
பந்தம் பரியப் பரிமேற்கொண் டான்தந்த
அந்தமீலா ஆனந்தம் பாடுங்காண் அம்மாளும்.

(ப-ரை) மால் - திருமால். அயன் - பிரமா. ஏனோர் - பிறதேவ
தலைவர்கள், வானோர், - தேவர்கள். அந்தரமே நிற்க - இறைவனைக்
காண இயலாமல் ஆகாயத்தில் நிற்க; வந்து அருளி - செம் பொரு
ளாகிய இறைவன் புவிவீடு கண் வந்து; தோள் கொண்ட நற்றறைய் -
திருவுடலின் கண் திருநீறு நிறைய அணித்தவராய்; எத்தரமும்
ஆட்கொண்டு - தகுதியற்ற என்னையும் தனக்கு அடியனாக்கி; சிந்தனையை
வந்து உருக்கும் சீர் ஆர் பெருந்துறையான் - உள்ளத்தை உருக்கும்
ஞானகுரவராய்ப் திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருந்தாள். - பந்தம் பரிய
பரிமேற் கொண்டான் - உலகப்பற்று நீங்கும்படி குதிரை மீது
வந்தருளினான்; தந்த அந்தம்இலா ஆனந்தம் பாடுதும் - தொடக்கமும்
ஈறும் இல்லாத பேருவகைப் பேற்றினைப் பாடித்துதிப்போம்.

(வி-ரை) இந்திரன் - தேவர்களின் தலைவர். ஏனோர் - அக்கினி,
வாயு, வருணன் முதலியோர். வானோர் - கந்தருவர். கிண்கிரர் முதற்
பல்வகையினர். அந்தரம் - (1) ஆகாயம். (2) ஆதரவு அற்ற நிலை என
இருபொருள் தரும். இது சிலேடையணி. தோள் - ஆகுபெயர்; தோட்
கொண்ட நற்றறைய் என்பதனை 'நீறு அணிதோளராய்' எனக் கொள்க.
வானோர் காரணப் பெயர். பெருந்துறையான் - குறிப்பு வினைமுற்று;
கொண்டான் - தெரிநிலை வினைமுற்று. பரிதல் - நீங்குதல். மேல் - ஏழை
உருபு. குதிரை வாங்கக் கொண்டு சென்ற பணத்திற்காகப் பாண்டி
அரசன் அடிக்கைத் துன்புறுத்த அவரை சுத்துன்பத்தின் நீக்குவான்
குதிரைகளுடன் குதிரைத்தலைவனாக இறைவன் வந்தமையைப் 'பரிமேற்
கொண்டான்' என்னும் தொடர் குறிப்பிடுகிறது.

4. வான்வந்த தேவர்களும் மாலயனோ டுந்திரனுங்
கானின்று வற்றியும் புற்றெழுந்துங் கான்பரிய
தான்வந்து நாயேனைத் தாய்போல் தலையளித்தித்
னேவந்து ரோமங்கள் உள்ளே உயிர்ப்பெய்து
தேன்வப் தழுதின் தெளிவின் ஓளிவந்த
வான்வந்த வார்கழலே பாடுங்காண் அம்மாளும்,

(ப-ரை) அம்மாளும் - அம்மாளை வைத்திருக்கும் செடிகள் களை
வான் வந்த தேவர்களும் - ஆகாயத்தில் உலாவும் தேவர்களும்; மால்
அயனோடு இந்திரனும் - திருமால் பிரமா இந்திரன் ஆகிய தேவ
தலைவர்களும்; காண் நின்று வற்றியும் புற்று எழுந்தும் கான்ப அரிய -
காட்டிலே தங்கி உடம்பு மிக வருந்தவும் புற்றுகள் எழுந்து மூடவும்
தவம் செய்யும் முனிவர்களும் காணற்கு இயலாத; தான் - சிவபிரா

ஞானவர்; வந்து - ஞானகுரவாக மக்களுவில் வந்து; நாயேனை - நாய் போலும் கடைப்பட்ட இயல்புகளுள்ள என்னை; தாய்போல் நனை அளித்திட்டு - பெற்ற தாயைப் போல உயர்ந்த கருணையைத் தந்து; ஊன் வந்து - எனது உடம்பிலே; புகுந்து உரோமங்கள் உள்ளே உயிர்ப்பு எய்த - உரோமங்கள் சிலிர்த்து உள்ளத்தில் மகிழ்வு உண்டாக; தேன் வந்து - தேனின் இனிமையுடையதாய்; அமுதின தெளிவின் - தேவ அமிழ்தத்தைப் போல பயன் தருவதாய்; ஒளிவந்த - ஞான அறிவைத் தோற்றுவித்த; வான் வந்த வார்பழலே - மிக உயர்ந்த இயல்பு உள்ள பெருமையுண் திருவடினைப் பாடுவோமாக.

(வி-ரை) தவத்தின்கண் உணவும் நீரும் இன்றி இருத்தல் உடல் வற்றற்கும், நீண்டகாலம் தவம் இருத்தல் புற்று வளர்ந்து உடலை மறைத்தற்கும் ஏதுவாயின. புற்று - கறைவானின் வீடு. தவத்தின் இயல்பு அதனை ஆற்றுவாரைக் குறிப்பாற் பெற வைத்தார் - உரோமங்கள் சிலிர்த்தல், உயிர்ப்பு எய்தல், என்பன இறைவன் குருவாக வந்து அறிவுறுத்தியதின் பேராக வந்த பெருமகிழ்வின் அடைபாளங்கள். தேவரும் மாலயன் முதலானோரும் முனிவரும் காணுமை இறைவனின் பெருமையினையும், மணிவாசகனருக்கு காணற்குரிய பக்கல் உருவில் வந்தமை இறைவன் கருணை இயல்பையும், உரோமஞ் சிலிர்த்து உயிர்ப்பு எய்தல் மணிவாசகரின் பக்தித் திறனையும், தேன் - அமுது - ஒளி ஆகிய உருவகலைகள் திருவடியின் சிறப்பையும் உணர்த்துவன. திருவடி - திருவருள். தான் - இறைவன். இவ்வாறு இறைவனைக் குறிப்பிடல் ஞான நூல் மரபு. ஊன் - ஆகுபெயர். கானின்று = கான் + நின்று.

5. கல்லா மனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றிக்
கலைப் பிச்செந்து கனியாக்கித் தன்கருணை
வெள்ளத் தழுந்தி வினைகடிந்த வேதியனைத்
தில்லை நகர்புக்குச் சிற்றம் பலமன்னும்
ஒல்லி விடையானைப் பாடுதுங்கான் அம்மாளும்.

(ப-ரை) அம்மாளும் - அம்மானை ஆடும் பெண்ணே; கல்லா மனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை - உண்மைகளைக் கற்றறியாத மனத்தை உடைமையினால் இழிந்த நாய் போன்ற என்னை; வல்லாளன் தென்னன் பெருந்துறையான் - உயர்ந்த ஆளுமையுள்ளவனும் பாண்டிய பனது திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளியவுனுமாகிய இறைவன்; பிச்ச ஏற்றி - உயர்ந்த அன்பை என்னை தோற்றுவித்து; கலைப் பிச்செந்து எனி ஆக்கி - என உள்வம் ஆகிய கலைக் குழைவித்துப் பழத்தின் தன்மைவாகச் செய்து; தன் கருணை வெளிவந்து அமுத்தி -

தனது அருளாசிய வெளிஎத்திவ் கண் மூழ்கச் செய்து; வினை கடிந்த வேதியனை - எனது இருவினைகனையும் தொலைத்த அந்தணனை; திகிலை நகர் புக்கு சிற்றம்பலம் மன்னு - சிதம்பரப் பேரூரிற் புருந்து ஞானத் திருத்தலத்திலே நினைத்து வினங்குகின்ற; ஒவ்வீ விடைபாளை - விரைந்து செல்லும் எருதை ஊர்தியாக உகன இறைவனை; பாடுதும் காண் - துதிப்போமாக.

(வி-ரை) கடைப்படல் - இழிந்த நிலைபை அடைதல். இறைவனை அடையும் நெறி நிகலாது அமைச்சர் வாழ்வின் உயர்வாக எண்ணி மகிழ்ந்திருந்தமையாலும், நாய் இழிந்த பொருள்களையும் உண்டு மகிழ்ந்தாலும் தம்மை நாயாகக் கூறினார். உயர்ந்த ஆளுமை - வரம்பிலாற்றலுடைமை. இது இறைவனின் உயர் இயல்புகளுள் ஒன்று. பித்து எகிபது பிச்சு எனத்திரிந்தது. ஞானநெறி பற்றி யாதும் அறிபாத தன் உகனத்தைக் கல் ஆக உருவகித்தார். வக்கண்மையுள்ள உகனத்தைக் கல்மனம் எனக்கூறுதல் வழக்கம். கனி ஆக்கல் - ஞானத்தை ஊட்டல். அளவிடப்படாத தன்மையினூழ் கருணையை வெள்ளமாக உருவகித்தார். கடிதல் - நீக்குதல். வேதியன் - வேதங்களை உடையவன்; வேதித்தலைச் செய்பவன், வேதித்தல் - மாறுபடுத்தல். வேதிநூல் என்பதும் இப்பொருள் பற்றியதேயாம். சிற்றம்பலம் = சித் + அம்பலம். சித் - அறிவு. அம்பலம் - வெளி. ஒவ்வீ - விரைவு.

6. கேட்டயோ தோழி கிறிசெய்த வாறெருவன்
 தீட்டார் மதில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
 காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிச் சிவங்காட்டித்
 தாள்தா மரைகாட்டித் தன்கருணைத் தேன்காட்டி
 நாட்டார் நகைசெய்ய நாம்மேலை வீடுய்த
 ஆள்தான்கொண் டாண்டவா பாடுதுக்கான் அம்மாறாய்.

(பு-ரை) அம்மாறாய் - பெண்ணே!; தோழி - தோழியே; ஒருவன் கிறி செய்தவாறு கேட்டாயோ - ஒப்பற்றராகிய இறைவன் எவரும் செய்ய இயலாத செயலைச் செய்ததை அறிந்தாயோ; தீட்டார் மதில் புடைசூழ் - வெண்கதை தீற்றிய மதில்கள் சூழ்ந்த; தென்னன் பெருந்துறைபார் - பான்டியவனது பெருந்துறைபார் - (திருப்பெருந்துறையிலுள்ள) இறைவன்; காட்டாதன எல்லாம் காட்டி - எவரும் காட்டாத பொருள்கள் யாவையும் காண்பித்து; தான் தாமரை காட்டி - தமது திருவடித் தாமரைகளைக் காண்பித்து; தன் கருணைத் தேன் காட்டி - தனது திருவருளாசிய தேனைக் காண்பித்து; சிவம் காட்டி - தமது சிவத்தவ நிலையைக் காண்பித்து; நாட்டார் நகை செய்ய உலகினர் தம்மை இசைந்து சிரிக்க; நாம் மேலை வீடு எய்த - நாம் உயர்ந்த வீடு

பேற்றை அடைப; ஆள் தான் கொண்டவா பாடுதும்கான் - எம்மை ஆளாக்கி கொண்ட பெருமைப்பெய்து பாடுவோமாக.

(வி-ரை) ஒருவன் - ஏகன்; ஒப்பற்றவன். சிறி - சொல்லக்கூடாத செயல். மதிப்புடை சூழ் பெருந்துறை எனக் கொள்க. காட்டாதன - வினையாலணையும் பெயர். சிவம் - இறைமை நிலை. தாட்டாமரை = தாள் + தாமரை. எகரஈறும் தகரமுதலும் டகரங்கனாகத்திரித்தன. 'வன வேற்றுமைபிற்படவும்' 'ணனமுன் டணவும் ஆகும் த' என்பது விதி. (நகினூக்). தாள்தாமரை, கருணைத்தேன் என்பன உருவகங்கள். திருவடி நாட்டல் ஞான தீட்சை அருளிக்க குறிக்கும். காட்டாதன காட்டல் - பாசம் பசுபதி ஆகிய முப்பொருள் உண்மையை அறிவுறுத்தல். ஞானநூற் பொருளறிதல், திருவருளை உணர்ந்தல், தீட்சை ஏற்றல், இறைமை நிலைக் காணல் என்பன ஞானநெறியின் படிகள். நாட்டார் நகை செய்தல், கடைப்பட்ட ஒருவன் உயர்ந்த வீடு பெறல் அரிது என்பதனைக் கருதியாம் வீடு - வீடுதலை பெற்ற இடம். வீடு - வீடுதல் - வீடு. வீட்டின் உயர்வை உணர்ந்த 'மேலை வீடு' என்றார். ஆண்டவாறு என்பது கடைகுறைத்து நின்றது. இது கடைக்குறை என்னும் விசாரம். பெருந்துறையாள் - திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளிய இறைவன்; யில் எழுந்தருளிய ஞானகுரவன். 'காட்டி' என்பது பன்முறை வருதல் சொற்பின்வரு நிலை என்னும் அணி.

7. ஓயாதே உள்ளுவார் உள்ளிருக்கும் உள்ளானைச்
சேயானைச் சேவகனைத் தென்னன் பெருந்துறையின்
மேயானை வேதியனை மாதிருக்கும் பாதியனை
நாயான நந்திதம்மை ஆட்கொண்ட நாயகனைத்
தாயான தத்துவனைத் தானே உலகேழும்
ஆயானை ஆள்வானைப் பாடுங்கான் அமமாளும்.

(ப-ரை) அம்மாளும் - பெண்ணே; ஓயாதே உள்ளுவார் உள்ளிக் கிம் உள்ளானை - இடைவிடாது நினைப்பவர் உள்ளத்துள் இருப்பவனை; சேயானை - அகிலனம் நினையாதார்க்கு எட்டாத நிலையில் உள்ளவனை; சேவகனை - அடியார்க்கு அடியவனாகத் துணை செய்பவனை; தென்னன் பெருந்துறையின் மேயானை - பாண்டியனது திருப்பெருந்துறையில் விரும்பியுறைபவனை; வேதியனை - உயிர்களிடம் மாற்றங்களைச் செய்பவனை; மாது இருக்கும் பாதியனை - திருவருட் சக்தியைத் தன் பாகமாகக் கொண்டவனை; நாயர்ந நம் தம்மை ஆட்கொண்ட நாயகனை - நாய் போலும் எம்மை அடிமையாக ஏற்ற நிலைவனை; தாயான தத்துவனை - தாம் போலும் இயல்பு உள்ளவனை; தானே உலகு ஏழும் ஆயானை - தானாகவே முயல்கை ஏழு உலகங்களும் ஆக உள்ளவனை; ஆள்வானை - உலகங்களை யாவையும் ஆளும் அரசனைப் பாடுதும். துதிப்போமாக.

(வி-ரை) 'உள்' என்னும் சொல் பெயராயும் விஷயாயும் வந்தது. உள்ளத்து இறைவனைக் காணற்கு இடைவிடாது நினைத்தல் வேண்டுமாதலின் 'ஓயாதே உள்குவார்' என்றார். சேயான் = சேய்மை + ஆன். சேவகன் - வேலையாள்; வீரன் மாறு - அருட்சக்தி. தத்துவம் - மெய். தத்துவம் என்பது வடசொல். உலகேழுமாகப் பரந்து நிற்கும் ஆற்றல் தோன்றத் 'தானே' என்றார். உலகேழு - மேல் உலகு ஏழு, இடை உலகு ஏழு, கீழ் உலகு ஏழு என மூவகையின என்பர். இறைவன் பல்வேறு நிலைகளில் நின்று உதவுதலின் சேயான், கடவுள், பெருந்துறை மேயான் (குரு), வேதியன் (தந்தை), தாய், நாயகன், சேவகன் எனப் பல்வேறு சொற்களினுற் கூறினார். ஆனை என்பது பல சொற்களில் ஈடுக வந்து ஒசைநயம் தந்தது.

8. பண்சுமந்த பாடற் பரிசு படைத்தருளும்
 பெண்சுமந்த பாகத்தன் பெம்மான் பெருந்துறையான்
 விண்சுமந்த கீர்த்தி வியன்மண்ட லத்தீசன்
 கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை
 மண்சுமந்து கூலிகொண் டக்கோலால் மொத்துண்டு
 புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதுங்காண் அம்மானும்.

(பு-ரை) அம்மானும் = பெண்ணே; பண் சுமந்த பாடல் பரிசு படைத்த அருளும் = பண் பொருந்திய பாடல்களைப் பாடும் பண்பினை உண்டாக்கியருளிய; பெண் சுமந்த பாகத்தான் - அருட்சக்தியைப் பாகமாக உள்ளவனும்; பெம்மான் - விரும்பத்தக்கவனும்; பெருந்துறையான் - திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளியவனும்; விண்சுமந்த கீர்த்தி வியன் மண்டலத்து ஈசன் - ஆகாயத்தை ஒத்த புகழூடன் பெரிய வெளியாக உள்ளவனும்; கண் சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் - நெற்றியில் கண் உள்ளவனும் ஆகிய இறைவன்; கலிமதுரை மண் சுமந்து - ஒலியிழையுடைய மதுரைக் கண் மண்ணைச் சுமந்து; கூலிகொண்டு - அதற்காகப் பிட்டைக் கூலியாகப் பெற்று; அக் கோலால் மொத்துண்டு - அப் பாண்டிய மன்னனின் பிரம்பினால் அடிபட்டு; புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதும் - காயப்பட்ட அழகிய திருவுருவத்தைப் பாடித்துதிப்போமாக.

(வி-ரை) சுமத்தல் - பொருந்துதல். பரிசு - தன்மை. பெண் - சக்தி. பெம்மான் = பெ + மான் = விரும்பத்தக்கவன்; பெ - பெப்பு - விருப்பு. பெருமான் என்பதன் மருஉவாகவும் கொள்ளலாம். விண் - வளி இயங்கு மேற்பரப்பு. வியன் மண்டலம் - வளியற்று அதற்கு அப்பால் உள்ளபர வெளி. நெற்றிக்கண் - முற்றறிவு. கலி - இறைவனைப் பரவும் ஒலி-மணிவாசகருக்காக வைகைபெருக்கு எடுத்தது எனவும், வந்தி என்னும் மூதாட்டிக்காக இறைவன் கூலியாளாக வந்து மண் சுமந்து வையைக் கரையை அடைத்தான் எனவும், வேலையைக் குறித்த கால

எல்லையுள் முற்றுநச் செய்யாமையாற் பாண்டிய மன்னனால் அடி பெற்றார் எனவும் வரலாறு கூறுகிறது. இறைவனின் மகிமையைப் 'பொன்மணி' என்றார். பொன்மேனி இறைவனின் தடந்ததிலையை உணர்த்தும்.

9. துண்டப் பிறையான் மறையான் பெருந்துறையான்
கொண்ட புரிநூலான் கோலமா ஊர்தியான்
கண்டம் கரியான்செம் மேனியான் வெண்ணீற்றுன்
அண்டமுத லாயினான் அந்தமீலா ஆனந்தம்
பண்டைப் பரிசே பழவடியார்க் கீத்தருளம்
அண்டம் வியப்புறமா பாடுதுங்காண் அம்மாலும்.

(ப-ரை) அம்மாலும் - பெண்ணே; துண்டப் பிறையான் - மதியின் கலையாகிய பிறையை அணிந்தவனும்; மறையான் - வேதங்களை அருளியவனும்; பெருந்துறையான் - திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளியவனும்; கொண்ட புரிநூலான் - முப்புரி கொண்ட நூலை அணிந்தவனும்; கோலமா ஊர்தியான் - அழகிய எருதை ஊர்தியாக உள்ளவனும்; கண்டம் கரியான் - கரிய கண்டத்தை உள்ளவனும்; செம்மேனியின் - சிவந்த திருமேனி உள்ளவனும்; வெண் நீற்றன் - அம்மேனியே வெண்மையான நீறை அணிந்தவனும்; அண்டம் முதல் ஆயினான் - உலகம் முதலிய அனைத்தாக உள்ளவனும்; அந்தம் இனா. ஆனந்தம் - எல்லையில்லாத பெருமகிழ்வை; பண்டைப் பரிசே பழ அடியார்க்கு ஈந்து அருளும் - பழைய முறையிலேயே பழைய அடியார்களுக்கு அருள் செய்கின்ற; அண்டம் வியப்பும் ஆ பாடும் - தேவர்களும் வியக்கும் தன்மையினைப் புகழ்ந்து துதிப்போயாக.

(வி-ரை) துண்டம் - ஒரு கூறு. மறையான் - மறைகளை அருளியவன்; மறைப் பொருளாய் உள்ளவன். கோலம் - அழகு மா - விலங்கு இறைவனின் ஊர்தி ஆதலின் 'கோலமா' என்றார். தேவர்களைக் கொல்லுதற்குத் திருப்பாற்கடலில் எழுந்த நஞ்சை உண்டதனால் சிவனது கண்டம் கரியதாயிற்று எனப் புராணம் கூறும். அண்டம் - உலகம். பழவடியார் - ஞான மரபு நெறி நின்று ஞான அநுபூதி பெற்றவர். துண்டப்பிறை - இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. 'கண்டம் கரியான், செய்யமேனியான் வெண்ணீற்றுன்' என்பது முரண்டொடை. முரணிய நிறப்பெயர்கள் வருதலின். தமக்கு அரியதையே இறைவன் மக்கட் பிறப்பினர்க்கு எளியராதல் நோக்கி அண்டர் வியப்புறவர். அண்டம் + அர் = அண்டர். ஆறுஎன்பது கடை குறைந்து ஆ என நின்றது.

10. விண்ணாளுந் தேவர்க்கும் மேலாய வேதியனை
மண்ணாளும் மன்னவர்க்கும் மாண்பாகி நின்றுனைத்
தண்ணார் தமிழளிக்குந் தண்பாண்டி நாட்டானைப்

பெண்ணாளும பாகனைப் பேணு பெருந்துறையிற்
கண்ணார் கழல்காட்டி நாயேன ஆட்கொண்ட
அண்ண மலையானைப் பாடுதுங்கான் அம்மாளும்.

(ப-ரை) விண் ஆளும் தேவர்க்கும் மேல் ஆய வேதியன் -
மேல் ஆய வேதியன் - மேல் உலகங்களை ஆளும் தேவ தலைவர்களுக்கும்
தலைமையாக உள்ளவன்; மண் ஆளும் மன்னர்க்கும் மாண்பாதி
தின்றான் - பூமியை ஆளுகின்ற அரசர்க்கும் சிறப்புடைய தலைமையாக
உள்ளவன்; தண் ஆர் தமிழ் அளிக்கும் தண் பாண்டி நாட்டான் -
குளிர்மை நிறைந்த தமிழ் மொழியைக் காக்கும் குளிர்ந்த பாண்டி
நாட்டுக்கு அரசனாக ஆனவன்; பெண் ஆளும் பாகனை - சக்தியைத்
தன் பாகமாகக் கொண்டவன்; பேணு பெருந்துறையில் கண் ஆர்
கழல் காட்டி - விரும்புதலையுடைய திருப்பெருந்துறையில் கருணை
நிறைந்த திருவடிகளைக் காண்பித்து; நாயேன ஆட்கொண்ட அண்ண
மலையானை - நாய் போலும் இழிவு கொண்ட திருவண்ணாமலையில்
எழுந்தருளியுள்ள இறைவன்; பாடுதும் - பாடுவோமாக.

(வி-ரை) முதலிரு உம்மையும் சிறப்பும்மை. மாண்பு - ஆகு
பெயர். தமிழின் மிக்க சிறப்பு நோக்கித் 'தண்ணார் தமிழ்' என்றார்.
கண் - இரக்கம். ஆர் - நிறைதல்; இது உரிச்சொல். இறைவன்
பாண்டிய அரசனாக இருந்து பாண்டி நாட்டை ஆண்டதாகத் திரு
விளையாடற் புராணம் கூறுகிறது. நாட்டான் - நாட்டை உடையவன்
எனினுமாம். வேதியன், தின்றான், நாட்டான், பாகனை, அண்ண
மலையானைப் பாடுதும் எனக் கொண்க. 'தமிழளிக்கும்' என்பதனால்
இறைவனுக்கும் தமிழுக்கும் உள்ள தொடர்பை உணர்த்தினார்.

11. செப்பார் முலைபங்கள் தென்னன் பெருந்துறையான்
தப்பாமே தாளடைந்தார் நெஞ்சருக்குந் தன்மையினான்
அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோகம் ஆக்குவித்த
அப்பார் சடையப்பன் ஆனந்த வாரகழலே
ஒப்பாக வெப்பூவித்த உள்ளத்தார் உள்ளிருக்கும்
அப்பாலைக் கப்பாலைப் பாடுதுங்கான் அம்மாளும்.

(ப-ரை) செப்பு ஆர் முலைபங்கள் - செப்பு போலும் முலைகளுள்ள
உமையைப் பாகமாக உள்ளவன்; தென்னன் பெருந்துறையான் -
பாண்டிய நாட்டுப் திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளியவன்; தப்பாமே
தாளடைந்தார் நெஞ்சு உருக்கும் தன்மையினான் - தவறாமல் தனது
திருவடியை அடைந்தவர்களது உள்ளத்தை உருக்கும் இயல்பு
உள்ளவன்; அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோகம் ஆக்கு
வித்த - அந்தப்பாண்டி நாட்டைத் தமது அருட் செயல்களினாலே
சிவலோகமாக ஆகச் செய்த; அப்பு ஆர் சடை அப்பன் - கங்கை நதி

நிறைந்த சடையை உள்ள தந்தை; ஆனந்த வாய்கழலே ஒப்பாக ஒப்புவித்த உள்ளத்தார் - ஆனந்தந் தரும் நீண்ட திருவடிகளுக்குச் சமனாகக் கொடுத்த உள்ளத்தை உள்ள அருளாளர்களது; உள் இருக்கும் - உள்ளத்தில் வீற்றிருக்கும்; அப்பாலைக்கு அப்பாலை - காணல் சொல்லல் நினைத்தல் ஆகிய யாவுக்கும் அப்பாலாக உள்ள அத் தன்மையை; பாடுதும் - பாடுவோமாக.

(வி-ரை) செம்பு என்பது செப்பு என வலித்தல் விகாரம் ஆயிற்று. ஆர் - ஒப்பாதல்; இது உவமை உருபு. மணமொழி மெய்களைப் பிறவற்றிற் செல்ல விடாமையை உணர்த்தத் 'தப்பாமே' என்றார். உருக்குதல் - செயல், மொழி, நினைப்பு ஆகியவை அவன் பாலதாதல். பாண்டி நாட்டின் பெருமையும் சிறப்பும் உணர்த்த 'அகரச் சுட்டுக் கொடுத்தார். அப்பு - நீர் - கங்கை. ஆர்தல் - நிறைதல். ஒப்பு - ஈடு. ஒப்புவித்தல் - உள்ளத்தை அவனுக்கு ஈடாகக் கொடுத்து அவனது அருளைப் பெறுதல். அப்பாலுக்கு அப்பால் - மிகச் சேய்மை. பால் - (1) பக்கம். (2) தன்மை. பால் - ஆகுபெயர். அப்பாலை என்பதில் ஐ சாரியை. அப்பார் = அப்பு + ஆர்.

12. மைப்பொலியும் கண்ணிகேள் மாலயனோ டுந்திரனும்
எப்பிறவி யுந்தேட என்னையுந்தன் இன்னருளால்
இப்பிறவி ஆட்கொண் டினிப்பிறவா மேகாத்து
மெய்ப்பொருட்கண் தோற்றமாய் மெய்யே நிலையேறும்
எப்பொருட்குந் தானேயாய் யாவைக்கும் வீடாகும்
அப்பொருளாம் நஞ்சிவனைப் பாடுவோங்காண் அம்மானாய்.

(ப-ரை) அம்மானாய் - பெண்ணே!; மைப்பொலியும் கண்ணி - கருமை நிறமான கண்களையுடையவனே; மால் அயனோடு இந்திரனும் - திருமாலும் பிரமாவும் இந்திரனும்; எப்பிறவியும் தேட - எல்லாப் பிறவிகளிலும் காணற்கும் அறிதற்கும் அடைதற்குமாகத் தேட அவர்க்கு அருள் புரியாமல்; தன் இன் அருளால் - தமது இனிய அருளினாலே; என்னையும் இப்பிறவி ஆட்கொண்டு - விசேட தகைமை இல்லாத என்னையும் இழிவுடைய இப்பிறப்பிலே குருவாக வந்து ஒரு பொருளாக அடிமையாக ஏற்று; இனிப் பிறவாமே காத்து - இனிப் பிறவாமே காத்து - இனிப்பிறவி எடாமல் காப்பாற்றி; மெய்ப்பொருட் கண் தோற்றமாய் - மெய்யான பொருளின் கண் விளங்குபவனாய்; மெய்யே நிலையேறும் - மெய்யே நிலையான இடமாக உடையவனாய்; எப் பொருட்கும் தானேயாய் - எல்லாப் பொருளுக்கும் தானே தலைவனாய்; யாவைக்கும் வீடாகும் - எல்லாப் பொருளுக்கும் ஆறுதலை அருளும்; அப்பொருளாம் - உயர்ந்த கடவுளாகிய; நஞ்சிவனைப் பாடுதும் - எங்கள் இறைவனைப் பாடுவோமாக.

(வி-ரை) மால் அயள் இந்திரனுக்கு அரியவன் என்பதனை 'எப்பிற வியந்தேட' என்பதனால் உணர்த்தினார். எளியரூகிய அவனதருளை 'இன்னருள்' என்றார். காணற்கு எளியரூகியமை, பிறவாமே காத்தமை ஆகியவை இறைவனின் இன்னருளின் தன்மைகள். உண்மைப் பொருள்களுமாய் உள்ளவன் என்பார் 'மெய்ப்பொருட்கண் தோற்றமாய்' எனவும், இப்பொருள்கள் அழியினும் தான் அழியாமல் நிற்பான் என்பார் 'நிலை பேரூய்' எனவும், எல்லாவுயிர்க்கும் துணையானவன் என்பார் 'தானேயாய்' எனவும், பேராணந்தப் பொருள் என்பார் 'வீடாகும் அப்பொருள்' எனவும் கூறினார். உயிரின்கண்ணும், தூயமாயையின் கண்ணும் இறைவன் விளங்குதலை கூறினார். எப்பொருள் - உயிர்ப்பொருளும் உயிரில் பொருளும், தானேயாய் தானே + ஏய் + ஆய்; ஏய் - எய்தல் - சார்பாதல். ஐந்தொழில் நிகழ்த்துமாறு உணர்த்தினார். உரிமை பற்றி 'நம் சிவன்' எனவும், உயர்வும் பெருமையும் பற்றி அப்பொருள்' எனவும் கூறினார். என்னையும் என்பதில் உம் - இழிவு சிறப்பு. அப்பொருள் என்பதில் 'அ' பண்டறிக்கட்டு.

13. கையார் வளைசிலம்பக் காதார் குழையாட
மையார் குழல்புரளத் தேன்பாய வண்டொலிப்பச்
செய்யானை வெண்ணீ றணிந்தானைச் சேர்ந்தறியார்க்
கையானை எங்குஞ் செறிந்தானை யன்பர்க்கு
மெய்யானை யல்லாதார்க் கல்லாத வேதியனை
ஐயா றமர்ந்தானைப் பாடுதும்பகாண் அம்மானாய்.

(ப-ரை) அம்மானாய் - பெண்ணை; கையார் வளைசிலம்ப - கைகளிலே நிறைந்த வளையல்கள் ஒலிப்ப; காதுஆர் குழை ஆட - காது நிறைந்த குழை அசைய; மையார் குழல் புரள - கருமை 'நிறைந்த கூந்தல் அசைய; தேன் பாய வண்டு ஒலிப்ப - அணிந்த மலரினிருந்து தேன் ஒழுக. அத்தேனுக்காக வண்டுகள் ஒலிசெய்ய; செய்யானை வெண்ணீறு அணிந்தானை - சிவந்த உருவினை அவ்வுருமேல் வெண்ணீறு அணிந்தவனை; சேர்ந்தறியார்க் கையானை - உயிர் தாமாகச் சென்று அறியாத தன்மையனை; எங்கும் செறிந்தானை - எங்கும் நிறைந்தவனை; அன்பர்க்கு மெய்யானை - அன்பர்க்கு உண்மையாய் விளங்குபவனை; அல்லாதார்க்கு அல்லாத வேதியனை - அன்பர் அல்லாதார்க்கு விளங்காத அறிவனை; ஐயாறு அமர்ந்தானை - திருவையாற்றில் எழுந்தருளி விளங்குவனை; பாடுதும் - பாடி அம்மானை ஆடுவோமாக.

(வி-ரை) ஆர் - நிறைதல்; உரிச்சொல், வளை - முன் கையில் அணியப்படுவது. குழை - தோடு. செய்யான் - செம்பொருளானவன்; கை - ஒழுக்கம்; தன்மை. அல்லாத - பொய்யான. 'குழல்புரள'

தேன்பாய என்பவை குழலிலணிந்த மலர் அவிழ்ந்து சரிந்தமையைக் குறிப்பன. வண்டொலித்தற்குத் தேன்பாய்தலும், தேன்பாய்தலுக்குக் குழல் புரள்தலும் ஏதுவாயின. செய்யான், வெண்ணீற்றூண், கையான், செறிந்தான், மெய்யான், வேதியன் என்பன இறைவனின் இயல்புகளை உணர்த்தின. சிலம்ப, ஆட, புரள, பாய, ஒலிப்ப என்பன செய்யென் வினையெச்சங்கள். இவை பாடுதும் என்னும் வினையுறந்தொடு முடிந்தன. அச் செயல்களுக்குப் பாடி ஆடுதல் ஏதுவாயிற்று.

14. ஆனையாய்க் கீடமாய் மானுடராய்த் தேவராய்
ஏனைப் பிறவாய்ப் பிறந்திருந் தெய்த்தேனை
ஊனையும் நின்றுருக்கி என்வினையை ஓட்டுகந்து
தேனையும் பாடையும் கன்னலையும் ஒத்தினிய
கோனவன்போல் வந்தென்னைத் தன்தொழும்பிற் கொண்டருளும்
வானவன் பூங்கழலே பாடுதுங்காண் அம்மானும்.

(ப-ரை) ஆனையாய் - ஆனை முதலிய விளங்குகளாயும்; கீடமாய் - புழு முதலியவைகளாயும்; மானுடராய் - மக்களாகவும்; தேவராய் - தேவராகியும்; ஏனைப் பிறவாய் - ஏனைய பிறப்புகளாகவும்; பிறந்து இறந்து எய்த்தேனை - பலமுறை பிறந்தும் இறந்தும் இளைத்த என்னை; ஊனையும் நின்று உருக்கி - உடலையும் தொடர்ந்து உருகச் செய்து; என் வினையை ஓட்டு உகந்து - என் இருவினையையும் இல்லாமற் செய்து; தேனையும் பாடையும் கன்னலையும் ஒத்து இனிய கோள் அவன் போல் வந்து - தேனும் பாலும் கரும்பும் போன்று இனிமை தரும் தலைவனைப் போல் ஞானகுருவாக வந்து; என்னைத் தன்தொழும்பில் கொண்டு அருளும் - என்னைத் தனது அடியவரை ஒருவனாக ஏற்று அருள்செய்யும்; வானவன் பூங்கழலே பாடுதும் - மேலான இறைவனது நிறைந்த திருவடிகளைப் பாடி ஆடுவோமாக.

(வி-ரை) ஏனைப் பிற ஆவன இங்கு சொல்லாத பிற பிறப்புகள்; அவை நரகர் முதலியன. ஞானகுருவனுக்கு நாய்கள் உவமை. நாய்கனுக்குப் பால் - தேன். கரும்பு என்பன உவமைகள், இனிமை - நன்மை. தொழும்பு - தொண்டு; அதனைச்செய்யும் அடியவர். வானவன் - சிறந்தவன்; வானத்தின் கண் உள்ளவன். பூங்கழல் - பூப்போலும் கழல்; பொலிவான கழல்; அழகிய கழல். ஆய் - வினையெச்சம். பகுதி - ஆ; விஞ்சி - ய். ஊன் - உடல்; ஆகுபெயர். ஊனையும் என்பதிலுள்ள உம் - ஈச்சவுமை. உள்ளத்தையும் உருக்கி என்பது புலனாகிறது.

15. சந்திரனைத் தேய்த்தருளித் தக்கன்தன் வேள்வியினில்
இந்திரனைத் தோள்நெரித்திட் டெச்சன் தலையரிந்
தந்தரமே செல்லும் அலர்கதிரோன் பஸ்தகரித்துச்

சிந்தித் திசைதிசையே தேவர்களை ஓட்டுகின்ற
செந்தார்ப் பொழிப்புடைகும் தென்னன் பெருந்துறையான்
மந்தார மாலையே பாடுவாங்கான் அம்மானாய்.

(ப-ரை) அம்மானாய் - பெண்ணே; தக்கன் தன் வேள்வியில் -
தக்கன் செய்த யாகத்தில்; சந்திரனைத் தேய்த்து - சந்திரனை வருத்தி;
இந்திரனைத் தோள் நெரித்திட்டு - இந்திரனின் தோள்களை நெரித்து;
எச்சன் தலை அரிந்து - யாகத்தலைவனாக இருந்த திருமாவின் தலையை
அரிந்து; அந்தரமே செல்லும் அரை கதிரோடு பல்பகர்த்து - ஆகாயத்
திலே செல்கின்ற சூரியனது பற்களைத் தகர்த்து; அருளி - பின்
அவர்கள் அனைவர்க்கும் அருள் செய்து தேவர்களை திசைதிசையே சிந்தி
ஓட்டுவித்த - தேர்கள் எல்லாத்திசைகளிலும் சிதறி ஓடலை விரும்பிய;
செந்தார்ப் பொழிப்புடைகும் தென்னன் பெருந்துறையான் - சிவந்த
மாலைகளுள்ள சோலை பக்கனிலே சூழ்ந்த அழகிய திருப்பெருந்துறையில்
எழுந்தருளி உள்ள இறைவனது; மந்தார மாலையே பாடுதும் - மந்
தாரப் பூமாலைபைப் பாடி ஆடுவோமாக.

(வி-ரை) தக்கன் என்பான் தான் அடைந்த உயர்வினாற்
செருக்குற்றுத் தானே உலகிற்கு இறைவனே நிலை நாட்டற்காகத்
தேவரணுவரதம் துணைகொண்டு பெரிய ஒரு யாகம் செய்தான் எனவும்,
அதனால் வீரபத்திரர் முதலியோர் இறைவனிடமிருந்து தோன்றி
யாகத்திற் பங்குபற்றிய தேவதலைவர்களையும் தக்கனையும் தண்டித்
தாரிகள் எனவும் புராண வரலாறு உறும். செந்தார - செங்கழுநீர்
மாலை எனினுமாம். மந்தாரம் - இறைவனுக்கு உகந்த ஐந்து பூக்
களுள் ஒன்று. இறைவன் உளன் என்னும் உண்மையினை அனைவரும்
உணர்ந்து உய்ய வழி வழிகாட்டினான் ஆதலின் தண்டித்தலை 'அருளி'
என்றார்.

16. ஊனாய் உயிராய் உணர்வாய்என் னுட்கலந்து
தேனாய் அமுதமுமாய்த் திங்கரும்பின் கட்டியுமாய்
வானோ ரறியா வழியெமக்குத் தந்தருளாந்
தேனார் மலர்க்கொன்றைச் சேவகனார் சீரொளிகேர்
ஆன அறிவாய் அளவிறந்த பல்லுயிர்க்கும்.
கோனாகி நின்றவா கூறுதுங்கான் அம்மானாய்.

(ப-ரை) ஊனாய் - உடம்பாகவும்; உயிராய் - உயிராகவும்;
உணர்வாய் - அறிவாகவும்; உள் கலந்து - எங்கென் கலந்து நின்று;
தேனாய் அமுதமாய் திங்கரும்பின் கட்டியாய் - தேனாகவும் அமுத
மாகவும் இனிய கரும்புக் கட்டியாகவும்; வானோர் அறியா வழி
எமக்குத் தந்தருளும் - தேவர்கள் அறிதற்கரிய வழியை எங்களுக்குத்
தந்து; அருளினார்; தேன் ஆர் மலர்க் கொன்றைச் சேவகனார் - தேன்

நிறைந்த கொன்றைமலர் மாணியை அணியும் இறைவன்; சீர் ஒளிசேர் ஆளு அறிவாய் - சிறந்த மெய்மை நிறைந்த பேரறிவாகவும்; அளவு இறந்த பல் உயிர்க்கும் கோள் ஆகி - அளவு கடந்த பல உயிர்களுக்கும் அரசனாகவும்; நின்றவாகுறதும் - நிற்கும் நிலையினைப் புகழ்ந்து கூறி ஆடுவோமாக.

(வி-ரை) இறைவன் புறத்தில் வேறாய் நின்றலை மேற் செய்யுளிற் கூறி, அகத்தில் உடனாய் நின்றலை இச்செய்யுளிற் கூறினார். ஆன்மா வினுள் நின்று அதனை இயக்குதலின் 'உட்கணத்து' என்றார். தேன், அமுது, கட்டி என்பன உவமைகள். வாடுநீர் அறியா வழி - வீட்டு நெறி. ஆனாத என்னும் பெயரெச்சம் ஈறு குறைத்து நின்றது. ஆளு - கொடாத.

17. சூடுவேன் பூங்கொன்றை சூடிச்சிவன் திரள்தோள்
கூடுவேன் கூடி முயங்கி மயங்கியநின்(று)
ஊடுவான் செவ்வாய்க் குருகுவேன் உள்ளுருகித்
தேடுவேன் தேடிச் சிவன்கழலே சிந்திப்பேன்
வாடுவேன் பேர்த்தும் மலர்வேன் அனலேந்நி
ஆடுவான் சேவடியே பாடுதுங்காண் அம்மாராய்.

(ப-ரை) அம்மாராய் - பெண்ணே!; பூங்கொன்றை சூடுவேன் - அழகிய கொன்றை மாணியைத் தலையில் அணிவேன்; சூடிச் சிவன் திரள் தோள் கூடுவேன் - அணிந்து சிவனது திரண்ட தோள்களைச் சேர்வேன்; கூடி முயங்கி மயங்கி நின்று ஊடுவேன் - சேர்ந்து கலந்து களிப்பினால் மயங்கிப் பிசு வெறுப்பேன்; செவ்வாய்க்கு உருகுவேன் - அவனது சிவந்த திருவாயை நினைந்து அன்பு கொள்வேன்; உள் உருகி தேடுவேன் - உன்னம் நெகிழ்ந்து அவனை அடைய விரும்புவேன்; தேடி சிவன்கழலே சிந்திப்பேன் - விரும்பி அவனின் திருவடிகளை நினைப்பேன்; வாடுவேன் போத்த மலர்வேன் - அவனருள் பெறாமையால்; துன்புறுவேன், பிசுபு மகிழ்வேன்; அனல் ஏந்தி ஆடுவேன் - நெருப்பைக் கையிற் தாங்கி ஆடுகின்ற இறைவனின்; சேவடியே பாடுதும் - திரு வடிகளைப் புகழ்ந்து - பாடி ஆடுவோமாக.

(வி-ரை) இறைவனைத் தலைவனாகவும் தன்னைத் தலைவியாகவும் அகத் துறையாற் கூறினார். கூடுதல், முயங்குதல், ஊடுதல், செவ்வாய்க்கு உருகுதல், வாடுதல், மலர்தல் என்பன அகத்திணைக்கு உரியன. குடுதல் - தலையில் அணிதல். 'பூப்பெயர்முன் இனமென்மையும் தோன்றும்' (தன்லூல்) ஆதலின்; பூ + கொன்றை = பூங்கொன்றை ஆயிற்று பூ - பூ; அமுது; பொலிவு. பூங்கழல், சேவடி, செவ்வாய், பூங்கொன்றை - பண்புத் தொகைகள். செவ்வாய் - செம்மை + வாய்; வாய் என்பது இதழைக் குறித்தது. சேவடி = செம்மை + அடி.

குடுவேன் குடி, கூடுவேன் கூடி, தேடுவேன் தேடி என்பன ஒருசொல் நீர்மையன; எச்சப் பொருளில் நின்றன. ஆகுவான் - வினையாலணையும் பெயர் .இது தலைவி தலைவனைப் பிரிந்து வருந்துதல் என்னும் துறை.

18. கிளிவந்த மென்மொழியாள் கேழ்கிளரும் பாதியனை வெளிவந்த மாலயனுங் காண்பரிய வித்தகனைத் தெளிவந்த தேறலைச் சீரார் பெருந்துறையில் எளிவந் திருந்திரங்கி எண்ணரிய இன்னருளால் ஒளிவந்தென் உள்ளத்தின் உள்ளே ஒளிதிகழ அளிவந்த அந்தணனைப் பாடுதுங்காண் அம்மாளும்.

(ப-ரை) அம்மாளும் - பெண்ணே; கிளிவந்த மெல் மொழியாள் கேள்கிளரும் பாதியானே - கிளியின் மொழி போலும் இனிய மொழியினை உள்ள உமையினது ஒளி விளங்கும் பாதத்தை உள்ள இறைவனை; வெளிவந்த மால் அயனும் காண்பரிய வித்தகனை - வெளிப் போந்து திருமாலும் பிரமாவும் காண்பதற்கு அரிய அறிவனை; தெளிவந்த தேறலை - ஞானத்தேன் ஆக உள்ளவனை; சீர் ஆர் பெருந்துறையில் எளி வந்து இருந்து - சிறப்புப் பொருந்திய திருப்பெருந்துறையில் ஞானகுரவராக வந்து தங்கி; இரங்கி - என்மீது கருணையுற்று; என் அரிய இன் அருளால் ஒளி வந்து - நினைத்ததற்கு அரிய இனிய அருளினால் அறிவாகத் தோன்றி; உள்ளத்தின் உள்ளே ஒளி திகழ - உள்ளத்தின்கண் ஞானம் விளங்கும் படி; அளிவந்த அந்தணனை - அருள் செய்த அழகிய தண்ணளி உள்ளவனை; பாடுதும் - பாடி ஆடுவோமாக.

(வி-ரை) கிளி - கிளியின் மொழி; ஆகுபெயர். ஒலியின் இனிமைப் பண்பினால் கிளிமொழி உமையின் சொழிக்கு உவமையாயிற்று. வந்து - உவமை உருபு. மொழியாள் - குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். கேழ் - ஒளி. இஃது உரிச்சொல். தெளிவந்த என்பதில் வந்த என்பது துணைவினை. தேறல் - தேள். இஃது உருவகம். அணி - அருள். தேவர்க்கு அரியவன் வலிய வந்து அருளியதனால் அவன் அருளை 'எண்ணரிய இன்னருள்' என்றார்.

19. முன்னனை மூவர்க்கும் முற்றுமாய் முற்றுக்கும் பின்னனைப் பிஞ்ஞகனைப் பேணு பெருந்துறையின் மன்னனை வானவனை மாதியலும் பாதியனைத் தென்னனைக் காடானைத் தென்பாண்டி நாட்டானை என்னனை என்னப்பன் என்பார்கட் கின்னமுதை அன்னனை அம்மனைப் பாடுதுங்காண் அம்மாளும்.

(ப-ரை) அம்மாணய் - பெண்ணே; மூவரீக்கும் முன்னுனை - பிரமா, திருமால், உருத்திரன் ஆகிய மூவரீக்கும் முதல்வகை விளங் பவனை; மூற்றாமாய் மூற்றுக்கும் பிள்ளுனை - எஃலாப் பொருளுமாய் எல்லாப் பொருளுக்கும் பிற்பட்டவனை; பிள்ளுகனை - சடைபை உள்ளவனை; பேணு பெருந்துறையில் மண்ணுனை - யாவராலும் விரும்பப் பெறும் திருப்பெருந்துறையில் நிலைபெற்று விளங்கும் தலைவனை; வான வனை - வானவெளியில் உள்ளவனை, மாது இயனும் பாதியனை - உமை பாதியாக விளங்கும் உருவினனை; தென்னுனை - தென் திசையில் விளங்குபனை; காடானை - திருவானைக் காவில் உள்ளவனை; தென்பாண்டி நாட்டானை - அழகிய தென்பாண்டி நாட்டில் விரும்பி விளங்குபவனை; என்னுனை - என்னைத்தனைக்கு உடமையாக உள்ளவனை; என் அப்பன் என்பார்கட்கு இன் அமுதை அன்னுனை - எனது தந்தை எனக் கூறு வர்க்கு இனிய அமுதம் போல உள்ளவனை; அம்மானை - பெருமை உள்ளவனை; பாடுதும் - அம்மானையை ஆடிப் பாடுவோமாக.

(வி-ரை) முன்னுன் = முன் + ஆன். முன்னுதல் - அவர்கட்குத் தோன்ற முன் உளதாகல். மூற்றும் - உலகமும் உலகப் பொருளும். மூற்று மாதல் - அவற்றிற் கவந்து உடனாய் நிற்றல். பின்னுதல் - அவை அழிந்த பின்பும் நிலைத்து நிற்றல். பிள்ளுகம் - சடை முடி. பின்னுன் = பின் + ஆன், 'முன்னுன்' 'பின்னுன்' எனவே தோற்றமும் ஒடுக்கமும் இல்லாதவன் என்பது பெற்றும்; காடானை - சோலைகளில் உள்ளவன்; காப்பவன் எனினுமாம். என்னுன் = என் + ஆன். உண்டவரை இறவாமற் செய்தனின் அமுது இறைகளுக்கு உவமை. அன்னுன் = அன்ன + ஆன். அம்மான் - பெருமை உள்ளவன்.

20. பெற்றி பிறர்க்கரிய பெம்மான் பெருந்துறையான்
கொற்றக் குதிரையின்மேல் வந்தருளித் தன்னடியார்
குற்றங்கள் நீக்கிக் குணங்கொண்டு கோதாட்டிச்
சுற்றிய சுற்றத் தொடர்வறுப்பான் தொல்புகழே
பற்றியிப் பாசத்தைப் பற்றறநாம் பற்றுவான்
பற்றியபே ரானந்தம் பாடுதுங்காண் அம்மாணய்.

(ப-ரை) அம்மாணய் - அம்மனை ஆடும் பெண்ணே; பெற்றி பிறர்க்கு அரிய பெம்மான் - இத்தன்மையன் என அன்பரல்லாரால் அறிதற்கரிய பெருமான்; பெருந்துறையான் - திருப்பெருந்துறையில் உள்ளவன்; கொற்றக் குதிரையின் மேல் வந்து அருளி - வெற்றியைத் தரும் குதிரையின் கண் வந்து; தன் அடியார் குற்றங்கள் நீக்கி - தன் அடியவர்களது தீவினைகளை இல்லாமற் செய்து; குணங் கொண்டு கோது ஆட்டி - அவர்களது ன்பை ஏற்றுத் தகுதியின்மைகளைக் கருதாது பாராட்டி; சுற்றிய சுற்றத் தொடர்வு அறுப்பான் - உயிர்களைப் பற்றியுள்ள மலத்தின் தொடர்பை நீக்குபவன்; தொல் புகழே நாம்

பற்றி இப்பாசத்தைப் பற்றி அறப் பற்றுவாக் - பழமையான புகழ்க்கு காரணமாக திருவருளைப் பற்றிக் கொண்டு எங்கள் பாசங்களின் தொடர்பை நீக்க எங்களை ஆட்கொள்பவன்; பற்றிய பேராணந்தம் - எங்களை ஆட்கொண்ட பேராணந்தப் பெருங்கருணையை; பாடுதும் - அம்மானை ஆடிக்கொண்டே பாடுவோமாக.

(வி-ரை) பெற்றி - தனிமை; ஈண்டு இறைவனின் என் வகை இயல்புகளைக் குறித்தது. கோது ஆட்டல் - தகுதி குறைந்தவரைத் தகுதியுடையவராக மதித்தல். இறைவனின் சுற்றிய சுற்றம் - அவனைப் பற்றி நிற்கும் அடியவர்கள். அரச இலக்கணங்கள் அமைந்த உயர்ந்த குதிரை ஆதலின் கொற்றக் குதிரை என்றார். குதிரை வாங்கிக் கொண்டு சென்ற பணத்தைத் தரும்படி கேட்டுப் பாண்டிய அரசன் கொடுத்த துன்பத்தினின்று மணிவாசகரை விடுத்தற்காக இறைவன் குதிரை களுடன் பாண்டியனிடம் வந்தமையை இதழினைவுறத்துகிறது. குற்றம் - தீவினைகள். தொல்புகழ், பேராணந்தம் என்பன அவைக்குக் காரணமாகவுள்ள திருவருளை குறித்தன; இவை காரிய ஆகுபெயர்கள். ஆன்மங்களின் மலங்கெடுத்த விடு அருளும் முறை கூறினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

இப்பகுதி குறிக்கும் இறைவனின் இயல்புகள்:-

பீரமாவிலுமும் திருமாவிலுமும் அறிபப் பெருதவன். மலர் போலும் பாதங்கள் உள்ளவன்; பூ தலத்தில் வந்து அடியவர்களை ஆட்கொள்பவன்; தென்னாட்டினன்; பெருந்தறையிக் இருப்பவன்; பேரருளானன்; உயிர்களுக்குத் தன் நினைவை அருள்பவன்; நீண்ட திருவடிகள் உள்ளவன்; பூமியிலும்வானிலும் உள்ளவர்களைற்காண்டற்கு அரியவன்; அடியவர்க்குப் பித்தேற்றி விடு அருள்பவன்; அவர்களின் உள்ளத்து இருப்பவன்; மீள் பிடிப் பேசுகை வந்தவன்; எவராலும் காணற்கு அரியவன்; அடியவர்க்குக் காணற்கு எளியவன்; வெண்ணீற்றன்; குதிரைமேல் வந்தவன்; அந்தமிலா ஆனந்தம் உள்ளவன், தேனையும் அமுதையும் ஒத்தவன்; கண்ணிக் கனியாக்குபவன்; வேதங்களை அருளி பவன்; சிற்றம்பலத்து உள்வவன்; விடை ஊர்தியினன்; தன் அடிய வர்க்குத் தன்னைக் காட்டுபவன்; அவர்களின் உள்வத்து இருப்பவன்; அன்புமலர்வார்க்குத் தூரமானவன்; மாதிருக்கும் பாதியன்; தாயான தத்துவன்; உலகேழும் ஆயவன்; பாவையும் ஆள்பவன்; பண்கமந்த பாடற்பரிசினன்; விண் கமந்த கீர்த்தியான்; கண்கமந்த நெற்றியன்; மண் கமந்து கூலி கொண்டவன்; கோலாகி மொத்துண்ட புண்கமந்த பொன்மேனியன்; துண்டப் பிறையன்; புரிநூல் கொண்டவன்; கண்டம் கரியான்; மண்ணாரும் வேந்தர்க்கும் பண்பாக நின்றவன்; தண்ணூர் தமிழ் அளிப்பவன்; அண்ணாமலையான்; தாளடைந்தாரை உருக்குபவன்;

அப்பு ஊர் சடையான்; அப்பாலைக்கு அப்பாலான்; மெய்ப்பொருட்கள்
 தோற்றுபவன்; நிலைபெறினன்; எப்பொருட்கும் உள்ளாவன்; சேர்ந்து
 அறிய இயலாத தன்மையன்; எங்கும் உள்ளவன்; அன்பர்க்கு மெய்யன்;
 அன்பரல்லார்க்கு இகிலாதனன்; திருவையாறு அமரீந்தவன்; அன்பர்
 களின் வினைகளை நீக்குபவன்; அவர்களை உருகச் செய்பவன்; அவர்களின்
 மும்மலங்களை நீக்குபவன்; தேவ - பால் கரும்பு போன்றவன்; தக்கன்
 வேள்வியில் சந்திரனைத் தேய்ந்தவன்; - இந்திரனின் தோளை நெரித்
 தவன்; யாகத்தலைவனின் தலையை அரித்தவன் - சூரியனின் பற்களைத்
 தகர்த்தவன்; - தேவர்களை ஓடச் செய்தவன்; மந்தார மாலையினன்;
 உணர்வாய் உட்கலந்துள்ளவன்; கொன்றை மலை அணிந்தவன்;
 சேவகனார், ஆனா அறிவினன்; உயிர்களுக்குக் கோளாவன்; அனலேந்தி
 ஆடுவான்; வித்தகன்; அந்தணன்; ஒலியாக உள்ளவன்; மூவர்க்கும்
 முன்னவன்; எப்பொருட்கும் பின்னவன்; பிஞ்ஞகை; திருவானைக்
 காவான்; தென்பாண்டி நாட்டினன்; அனைவர்க்கும் அப்பன்; தொல்
 புழினை; பேராசந் தம் உள்ளவன்.

162

பயிற்சி வினாக்கள்

1. தமிழகத்துப் பாவை நோக்கு பற்றி ஆராய்க.
2. அம்மாளை எண்பது பற்றி விளக்கி எழுதுக.
3. திருவாசகத்துள் வரும் திருவெம்பாவை, திருஅம்மாளை முதலிய பொருள் பாடல்களில் எவ்வாறு பயின்ற வருகிறது என்பதை விளக்குக.
4. திருவாசகம் கம்மனதையும் உருக்கும் என்பதைத் திருவெம்பாவை, திரு அம்மாளைப் பாடல்களின் துணைகொண்டு விளக்குக.
5. திருவெம்பாவை திருஅம்மாளை என்னும் பகுதிகளில் வரும் அணி நயங்களை எடுத்துக் காட்டுக.
6. திருவெம்பாவை திருவம்மாளை எனலும் பதிகங்கள் உணர்த்தும் இறைவனின் இயல்புகள் எவை?
7. பாசம் பரஞ்சோதிக்கு, முன்னிப் பழம் பொருட்கும், பாதானம் ஏழினும், பைங்குவளைக் கார்மலராக், முன்னிக்கடலை, செங்கண் நெடுமாலும், கல்மாமனத்து, முன்னினை மூவர்க்கும் எனினும் முதலையுடைய பாடல்களின் பொருளை உரைநடையில் எழுதுக.
8. பின்வரும் சொற்களுக்கு இலக்கணக் குறிப்புகள் எழுதுக. ஏலோர் எம்பாவாய், ஒண்ணித்தில நகையாய், உன்னெக்கு பொக்கங்களே, ஞாலமே விண்ணே பிறவே, ஏலக்குழவி; தலையளித்து, வான்வார் கழல், இவையுஞ் சிலவோ, ஏழிக் இயம்ப, இன்ன வகையே, உலவா, கோயிற்பிணப்பிள்ளைகள், கரத்தும் விண்பாடி, பூம்புனல், அந்தமா பாடி, ஓரொருகால், பொன்னம் சிலம்பிற், செங்கணவன்பாக், கருக்குழவி, கதிர் வந்து காரீரப்ப, அப்பழஞ்சொல், அங்கணன் தென்னன், கிறிசெய்தவாறு, மேலைவீடு, விண்கமந்த கீர்த்தி, அப்பாலைக் கப்பாலை, எண்ணி,
9. திருவாசகம் சமயச் சார்பு நூல் ஆயினும் சிறந்த தமிழ் இலக்கிய நூல் என்பதை ஆராய்க.

